

Natjecanje

šaraf po šaraf

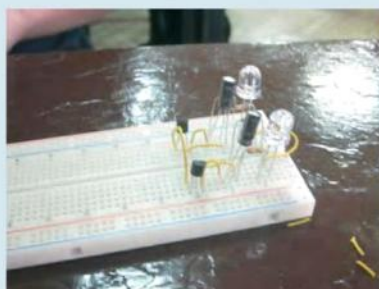
Izrada makete stola

Izrada zvrka

Izrada treptala

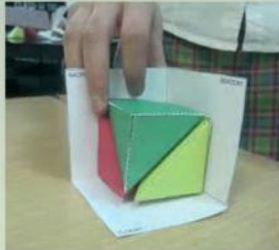
meštri

Sat tehničke kulture

Izrada geometrijskih tijela

Nacrt – tlocrt – bokocrt

Izrada makete (graditeljstvo)

Izrada makete (graditeljstvo)

Maketa bunara

Maketa obiteljske kuće

Izrada pincete

Izrada pincete

Pincete gotove

Moj tata, glavni kameraman

Iako je moj tata završio Akademiju likovnih umjetnosti pa je akademski slikar, igrom slučaja, trbuhom za kruhom, sada radi na HRT-u kao glavni kameraman. Čim se zaposlio na televiziji, prije petnaestak godina, zavolio je svoj posao jer je zanimljiv, neobičan, zabavan, kreativan, nepredvidiv i cijenjen.

Na Hrvatskoj televiziji radi oko šezdeset kamermana i dvije (!) kamermanke. U zgradi televizije je desetak studija i režija. Moj tata radi na svim kamerama: običnoj na stativu, kameri iz ruke i na dvije neobične, takozvane Jimmy Jib i steadicam koje su mu posebno drage jer s njima može biti posebno kreativan. Jimmy Jib može biti dug do dvadeset metara, a steadicam težak i do četrdeset kilograma. Moj je tata najstariji kameraman koji tu kameru još uvijek nosi na leđima jer to jako voli, a tek su mu četrdeset dvije godine. Početkom tjedna on dobije svoj tjedni raspored i plan rada. Radno vrijeme nije klasično, uredsko (od 8.00 do 16.00) već ovisi o emisijama koje treba snimati, a one mogu biti i vikendom i blagdanom. Na posao treba doći oko pola sata prije snimanja na dogovor s režiserom i producentom.

meštri

Slijedi proba emisije na kojoj se usklađuju njegove i režiserove ideje te konačno snimanje. Ono što mu je

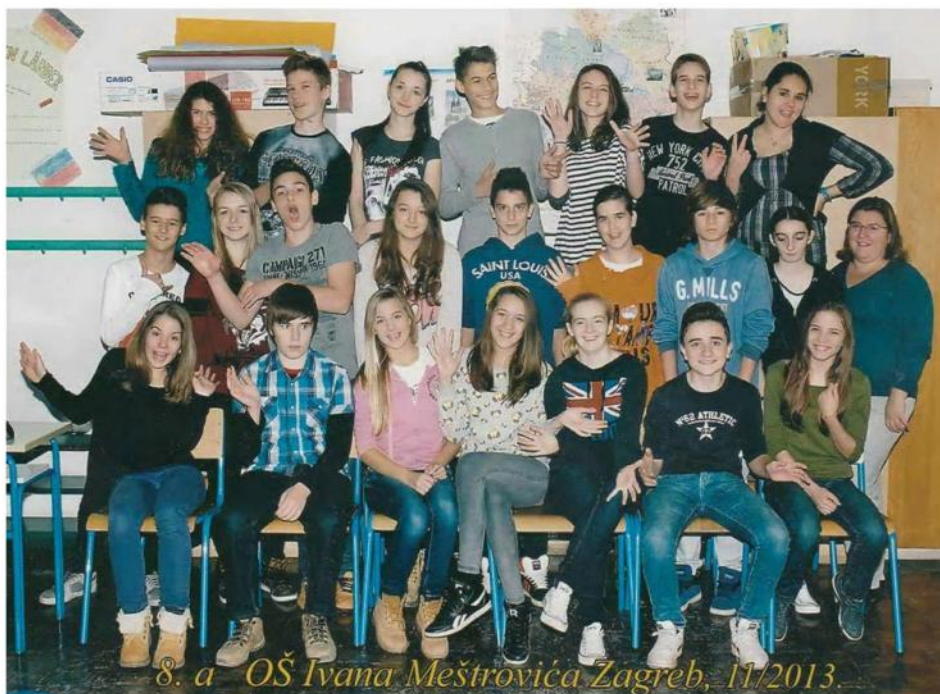
Nova voditeljica na četvrtom programu

ipak najbolje u njegovu poslu jesu česta putovanja po cijeloj Hrvatskoj kad ide na razne terene, prijenose, festivale, koncerte, sportska događanja i reportaže gdje se druži s mnogim poznatim i nepoznatim ljudima. A zabave u našim gradovima, selima i hotelima sa svojim kolegama su nezaboravne!

Cora Borković, S.a

8. a OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 11/2013.

8.a razred

Bešker Vid uvijek ima zadnju riječ,
Bizjak Diana će pomoći svakome,
Franjić Patrik je predvodnik razrednog zezanja,
Gojanoviću Stipi ironija je drugo ime,
Hudiček Mihaela je draga, pametna i razumna,
Kirn Filip uvijek kaže: „Nisam ja!“
Mezej Tea provodi na internetu puno vremena,
Miholić Matej je uzrečica „Paaa ...“
Mimica Josipa je sarkastična i glasna,
Novatić Tea stolni tenis igra,
Novatić Tina je nasmiješena,

Panjkota Lucija talent za pjevanje ima,
Pavić Ana svirat klavir voli,
Petrović Tariti je Nutella smisao života,
Prusac Bruna One Direction voli,
Puljić Timun je dobar sportaš i duhovit,
Rajić Anamarija je tiha i mirna,
Rebernak Vid je marljiv i carljiv,
Stanišćak Lou frizuru ne diraj,
Stengl Iva... što reći, super je,
Tukelić Rocku uvijek fali šifilo,
Tuković Ivan u prostoru i vremenu izgubljen je,
Tukušić Lauri vrijeme poljeglje je!

Razrednica: Ida Kristović

8. b OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 4/2013.

1. Abramović, Magdalena – Knjiga nije hrana, ali je poslastica. *Tim Ujević* Neke knjige treba okusiti, druge progutati, a samo neke sažvakati i probaviti. *Paul Éluard* Znam da ćeš i dalje uživati u carstvu knjiga.

2. Bagarić, Marko – Uspjeh neće doći k tebi. Ti ideš k njemu. *Marva Collins*

3. Barišić, Tea – Možda su muškarci izumili vatru, no žene su izumile kako se koristiti njom.

4. Bastać, Lovro – Mnogi ljudi će ti prolaziti kroz život, ali samo pravi prijatelji će te voljeti i ostaviti trag u srcu.

5. Batarel, Ana Elizabeta – Jedno stvarno bogatstvo je bogatstvo duše, ostala su dobra podložna velikim gubitcima.

6. Blažeka, Mihaela – Čovjek je kao razlomak, čiji je brojnik ono što on jest, a nazivnik ono što misli o sebi. Što je nazivnik veći, razlomak je manji.

7. Bućan, Jakov Ivan – Kada bismo svakom pojedincu mogli pružiti pravu dozu njege i vježbanja, niti premalo, niti previše, pronašli bismo najsigurniji put ka zdravlju. *Hipokrat*

8. Hrga, Jelena – Nitko na svijetu nije jači od čovjeka koji zna.

9. Kolenić, Laura – Ne boj se rizika jer rizikom učimo kako biti hrabriji.

10. Kopjar, Matija – Onaj tko nikad nije pogriješio, nikad nije pokušao napraviti nešto novo. *Albert Einstein*

11. Kramarić, Sara – Mudri ljudi, ako se uspiju izvući iz neke ružne situacije, dobro će paziti da u nju ponovno ne upadnu. *Ezop*

12. Mamić, Filip – Možeš biti samo osoba na ovom svijetu, ali za nekoga ti si cijeli svijet. *Gabriel García Marquez*

13. Marjanović, Ema – Bog nikada ne zatvara jedna vrata, a da ne otvori druga.

14. Omazić, Marina – U dubini zime, naučio sam da u meni leži nepobjedivo ljeto. *Albert Camus*

15. Pavlović, Dario – Ako ne pokušate, nikada nećete uspjeti, ali ako pokušate, možda ćete se iznenaditi. *Lama Thubten Yeshe*

16. Puljko, Marija – Osmijeh ne košta ništa, a djeluje čudno! Obogaćuje onoga kome je namijenjen, a ne osiromašuje onoga koji ga poklanja. Ali, ne može se kupiti, izmoliti, posuditi ili ukrasti jer vrijedi zapravo jedino kad se poklanja.

17. Rudolf, Anja – Tri puta vode do mudrosti: razmišljanje – ono je najplemenitije; odgoj – on je najlakši; i iskustvo: ono je najneugodnije. *Konfucije*

18. Smud, Tena – Nježnost, ljepota, sklad, disciplina, osmijeh, sreća, pamet ... Kad bi od ovih riječi sastavili rečenice, opisali bi nju, našu Tenu.

19. Srdarev, Luka – Učeni je u cijelom svijetu učen; kralj je samo u svom kraljevstvu kralj.

20. Šitina, Petar – Kada se penješ stepenicama, uvijek pozdravljaj one koje usput srećeš jer ćeš ih ponovo vidjeti kada budeš silazio! :)

21. Švigir, Lucija – Klonim se ljudi koji misle da je drskost hrabrost, a nježnost kukavost. A klonim se i onih koji misle da je brbljanje mudrost, a šutnja neznanje. *Kahlil Gibran*

22. Turkalj, Borna – Radujte se sa svojom obitelji u prekrasnoj zemlji života! *Albert Einstein*

23. Zadravec, Petra – Bio sam na kraju zemlje. Bio sam na kraju voda. Bio sam na kraju neba. Bio sam na kraju planina. Nisam pronašao ništa što mi nije prijatelj. *Navajo izreka*

24. Zlački, Filip – Pobjeđivanje je navika. Na žalost, ista stvar je i s gubljenjem. Ovo su moje nove tenisice. To su dobre tenisice. One te neće učiniti bogatim poput mene, niti ćeš bolje otimati lopte od mene, te vas definitivno neće učiniti zgodnijim od mene. Jedino što ćeš imati jesu iste tenisice koje imam i ja. To je to. *Vince Lombardi*

Razrednica: Nimac, Ljiljana – Najveća ljudska greška je pokušati izbaciti iz glave ono što ne izlazi iz srca

8. c OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 11/2013.

1. **Bartul Bulić** dobar je u filozofiranju i pisanju, voli čitati stripove i voziti bicikl
2. **Filip Ciboci** voli filozofirati, šaliti se, najdraži predmet mu je tjelesni, voli sportove i povijest
3. **Katarina Čavlović** umjetnički je tip, ide na zbor, glumi u ZKM-u, voli se šaliti
4. **Antun Dean** voli fiziku, bavi se hrvanjem i jako voli profesora Tokića
5. **Antonia Doko** voli jezike i društvene predmete, uporna je i uvijek ostvaruje svoje ciljeve, voli izlaske
6. **Lucija Gašpert** marljiva, voli izlaske i druženje s prijateljima
7. **Eva Lepej Vukičević** želi upoznati Petra Pana i otići u Nigdjezemu i Australiju
8. **Leticia Malović** voli engleski, hrvatski i matematiku, druženje s prijateljima, marljiva je i voli se šetati, najbolji profesor joj je profesor Tokić
9. **Laura Marijan** voli engleski i njemački i gledati televiziju
10. **Manuel Mišak** voli se družiti s prijateljima i voli izlaske
11. **Eugen Segedi** voli jezike i fiziku, dobar je prijatelj, voli plivati i gledati filmove, putovati i ići u kino, najbolji profesor mu je profesor Tokić
12. **Ana Sredić** svira gitaru, voli pjevati, a najbolji predmet joj je povijest
13. **Iva Šivak** zanimaju je jezici, marljiva je i voli plesati
14. **Zvonimir Špoljar** voli tjelesni i fiziku, zanima ga nogomet
15. **Ante Igor Šustić** dobar prijatelj, uvijek pomaže, drag, pametan, voli fiziku i tjelesni, najbolji profesor mu je profesor Tokić
16. **Vedran Zekušić** najdraži predmet mu je tjelesni, voli fiziku i profesora Tokića, voli se baviti sportom
17. **Marija Zorić** zna svirati klavir, voli engleski i kemiju, voli plesati te gledati filmove i serije
18. **Marko Žmirić** zanima ga sportovi i sportaši, voli fiziku i tjelesni

Razrednik: Ivan Tokić (na slici je bivša razrednica Manda Kravarušić, a profesor Tokić razrednik je od drugog polugodišta)

8. d OŠ Ivana Meštrovića Zagreb, 11/2013.

Naša cura fina Bernarda je mila
Energična i eksplozivna Ivka za svakoga
 lijepu riječ ima
Pavo, čas kralj čas dvorska luda, omiljen
 prijatelj je svima
Onaj Luka, dečko visok i plav, veslanjem
 održava korak
Njena mirnoća i gard odaju Mihaelu i
 nepokolebljiv joj stav
Ova djevojka imenom Ana, il' je buduća
 predsjednica il' prva dama
Vladar znanja naš je Petar, bilo da je riječ o
 tehnologiji, školi ili igricama
Ljubitelju zena, Igoru, sve je ravno i ništa
 ga ne smeta
Istinska zvijezda i okidač smijeha, Bruno je
 naš dobri duh razreda
Vječni back-vokal Alen, ali i ministar u
 sjeni, i kada nikoga nema čut ćete njega
Iskrena umjetnička duša Margareta sve
 pažljivo promatra, osluškuje i osjeća
Hvaljena Lorena, djevojka pristojna,
 marljiva i uspjeha željna

Što reći za Anđelu, djevojka je prava i na mjestu
 Eh, Nikolina djevojka je neuhvatljiva, a i
 osmijeha tajanstvena
 Slatka i nasmiješena Matea u ocjenu svaku sve
 više sebe je utkala
 Naš Luka kao Zorro, borac za pravo i pravdu,
 svoju krivnju priznaje kad je u pravu

ALWAYS AND
 EVER THE
 SIXTEEN
 TOGETHER ☺

Razrednica: Ana Domić Tunguz

UČITELJI SU ODABRALI – NAJBOLJI SMO MI!

Naša redovita rubrika ove je godine malo izmijenjena: do sada smo birali po jednog najboljeg osmaša i jednu najbolju osmašicu.

Kako smo ove godine u širem sastavu, odlučili smo razredna vijeća zamoliti da izaberu po jednog učenika/ učenicu iz svakog od naša četiri razreda.

Evo kako su glasovali učitelji – članovi razrednih vijeća osmih razreda:

Najbolja učenica osmog a razreda je

DIANA BIZJAK, najbolji učenik osmog b razreda

je **LUKA SRDAREV**, najbolja učenica osmog c

razreda je **IVA ŠIVAK**, a najbolja učenica osmog d

je **IVKA ČAČIĆ**.

Koje osobine izdvajaju ovih četvero učenika u odnosu na ostale? Što to, po mišljenju naših učitelja, čini nekog najboljim učenikom/učenicom?

Učitelji za **Dianu** kažu da je vrijedna, izuzetno savjesna, pristojna, poštovna, marljiva i odgovorna, na satu aktivna i prisutna u punom smislu te riječi; empatična, lijepo se ophodi prema ostalim učenicima i učiteljima,

skromna je, jednostavna, redovita u učenju.

Rođena: 19. kolovoza 1999.

Braća/sestre: Andrej i Laura

Po tvom mišljenju, zašto si izabrana za najbolju učenicu svog razreda?

Po mom mišljenju izabrana sam za najbolju učenicu svog razreda jer marljivo učim i slušam profesore na satu i pomažem prijateljima u razredu.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme treniram tae kwon do.

Koji ti je najbolji predmet i zašto?

Najbolji predmet mi je biologija zbog nasmijane profesorice koja sat učini zabavnim i izlazi nam u susret te zbog zanimljivog gradiva.

Koji ti je najbolji profesor i zašto?

Najbolja profesorica mi je Ida Kristović. Ona mi je razrednica i uvijek je spremna pomoći, vrlo je draga i poštena. Jako je predana svome poslu.

Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati opću XI. gimnaziju.

Po čemu ćeš pamtiti osnovnu školu?

Osnovnu školu pamtit ću po prijateljima koje sam stekla i po zabavnim nezgodama u razredu. Također ću je pamtiti po profesorima koji su se trudili da nas što bolje pripreme za teže gradivo koje nas čeka nakon osnovne škole.

Luka se našao u ugodnom

društvu triju dama. On

je svestran, neposredan,

nasmijan, znatiželjan,

zainteresiran, željan

dodatnog rada, pokazuje

veliki interes za mnoge

stvari iz znanosti koje se ne uče u školi, uvijek aktivan na satu.

Rođen: 31. kolovoza 1999.

Braća/sestre: nemam braću ni sestre, jedina sam
Po tvom mišljenju, zašto si izabran za najboljeg učenika svog razreda?

Zato što sam radoznao, rado učim i upijam nova znanja.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme treniram hokej na travi i bavim se programiranjem.

Koji ti je najbolji predmet i zašto?

Oduvijek me zanimaju prirodne znanosti, no kad bih morao izdvojiti neke predmete, bili bi to matematika i fizika. Također volim i informatiku.

Koji ti je najbolji profesor i zašto?

Sve profesore ove škole smatram odličnima zato što su predani radu i voljni prenijeti svoje znanje na nas učenike. Posebno bih izdvojio profesorice iz matematike i iz biologije, Idu Kristović i Ljiljanu Nimac zbog otvorenosti.

Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Još nisam 100% siguran u odabir srednje škole, ali znam da se u životu želim baviti informatikom. Najveća želja mi je ići u V. gimnaziju pa na FER.

Po čemu ćeš pamtiti osnovnu školu?

Ova škola ostavila mi je najljepše uspomene iz djetinjstva i pripremila me na daljnje školovanje i život općenito.

Iva je vrlo pristojna, uredna u radu, uvijek brani slabije i osuđuje nepravdu, nenametljiva, neposredna u komunikaciji, redovita u radu.

Rođena: 24. rujna 1999.

Braća/sestre: nemam braće ni sestara

Po tvom mišljenju,

zašto si izabrana za najbolju učenicu svog razreda?

Zato što dajem sve od sebe i pokušavam biti od pomoći drugima.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme učim strane jezike, a hobi mi je plesanje.

Koji ti je najbolji predmet i zašto?

Volim engleski jezik, vjerojatno zato što sam imala dobre profesore i zato što ga učim odmalena.

Koji ti je najbolji profesor i zašto?

Najbolji profesor po meni je Igor Naglič, profesor tehničke kulture. Dobar je zato što nije preozbiljan i šali se sa svim učenicima.

Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati jezičnu IV. gimnaziju.

Po čemu ćeš pamtiti osnovnu školu?

Osnovnu školu pamtit ću po društvu i po svemu što smo radili zajedno.

Ivka je izrazito empatična, otvorena za potrebe drugih učenika, uvažava druge i prihvaća njihovo mišljenje, odgovorna, marljiva u odnosu prema radu, svojom svesrdnom podrškom motivira prijatelje te je ponašanjem uzor drugima.

Rođen/a: 14. rujna 1999.

Braća/sestre: Jozo, Ana, Pavo

Po tvom mišljenju, zašto si izabrana za najbolju učenicu svog razreda?

Možda zato što pokušavam biti što bolja u svemu i napraviti stvari na što bolji način te što pokušavam pomoći svima.

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Pjevam u crkvenom zboru.

Koji ti je najbolji predmet i zašto?

Najdraži predmeti su mi matematika, fizika i kemija zbog toga što volim računati i rješavati takve zadatke.

Koji ti je najbolji profesor i zašto?

Svi su mi dragi i dobri, ali oni najbolji su mi profesorica iz hrvatskog, Aelita Jurak, profesor iz fizike, Ivica Tokić, iz povijesti, Neven Rücker i iz tehničke kulture Igor Naglič. Profesori su zabavni i smiješni i dobro nas podučavaju.

Koju srednju školu namjeravaš upisati?

Namjeravam upisati *Lucijanku* (Gimnaziju Lucijana Vranjanina), ali razmišljam i o V., X. i XV. gimnaziji.

Po čemu ćeš pamtiti osnovnu školu?

Osnovnu školu pamtit ću po društvu, u osmom razredu po novim profesorima te po glupostima nekih učenika i čitavog svog razreda.

Kviz znanja **KNJIGA I JA u 3.a**

Već tradicionalno obilježili smo Mjesec hrvatske knjige kvizom znanja Knjiga i ja. Kviz je osmišljen po uzoru na slavnu Kviskoteku. Pitanja su iz područja književnosti, medijske kulture, lektire i pravopisa. Svi učenici pišu test koji se sastoji od desetak pitanja. Učenici s najviše točnih odgovora idu u finale koje je tjedan dana nakon prvog dijela kviza. Ove godine četvero učenika natjecalo se u finalu. Ostatak razreda zdušno ih je bodrio. U finalu su pitanja nešto teža, ali našim finalistima to nije predstavljalo problem. Nakon dosta izjednačene borbe poredak je sljedeći:

1. mjesto: Zoa Božić
2. mjesto: Lovro Obrdaj
3. mjesto: Tara Duralija
4. mjesto: Viktor Kranjec

Prvoplasirani učenici osvojili su knjige što im je poticaj da i dalje čitaju i istražuju. Vidimo se i dogodine na novom kvizu!

*Izveštaj pripremila učiteljica 3.a
Gordana Stiplošek-Barić*

Nagrađeni na kvizu Lovro, Zoa, Tara i Viktor

Kako zavoljeti čitanje?

Ilustrirani roman Jeffa Kinneya „Gregov dnevnik“ prva je u seriji knjiga o pustolovinama pametnog školarca koji se trudi preživjeti najstrašnije doba – osnovnu školu. Greg Heffley, glavni lik, smatra da je škola najgluplja tvorevina ikad izmišljena. Smislio je razne metode kako bi preživio svakodnevnu tiraniju, ali sve su bezuspješne.

Sve je zapisao u dnevnik za koji tvrdi da „NIJE dnevnik nego su to memoari“, tj. kako se provući kroz tjeskoban život, kako se svidjeti curama...

Knjige izgledaju poput bilježnice, a sam autor knjiga je i autor

simpatičnih ilustracija kojima je tekst popraćen. Ljubitelji malog žgoljavca uživat će u kolekciji koju čine

1. Kronike Grega Heffleya
 2. Rodrick rastura
 3. Točka na i
 4. Ljetna žega
- koja je apsolutni hit te i vama preporučam da to učinite!

Tara Lucić, 5.b

ŠTO RADIMO I KAKO SE OSJEĆAMO NA STVARALAČKOM PISANJU

Nika: Na *Stvaralačkom pisanju* pišemo pjesme, priče i nadopunjujemo znanje. Tamo se osjećam slobodno. U pjesmama i pričama izražavam svoje osjećaje.

Lea: Na *Stvaralačkom pisanju* osjećam se za pet zato što imamo vremena, zabavljamo se i radimo. Svidalo mi se i kada smo pisali zajedničku priču.

Ana: Meni je lijepo jer mogu pustiti mašti na volju. Tamo mogu pisati pjesme i priče što radim i doma. Na *Stvaralačkom pisanju* učimo kako to sve usavršiti.

Pavel: Pišemo priče, razmjenjujemo ideje, učimo kako napisati dobru priču itd. Ja se uvijek veselim *Stvaralačkom pisanju* i super se slažem sa svima.

Mia: Volim čitati pa volim i pisati. Na *Stvaralačkom pisanju* imam vremena staviti na papir sve što ispunjava moju „krcatu“ glavu.

Luka: Na *Stvaralačkom pisanju* imam priliku pitati iskusnije od sebe za pomoć u pisanju, a mogu pomagati i drugima. Osjećam se dobro jer nisam u žurbi i zato lakše dobijem inspiraciju.

Priča koju smo napisali svi zajedno:

„Djede, djede, ispričaj mi priču!“ povi-
kao je Šime iz svoje sobe. Stari je djed
uz kuckanje svog drvenoga štapa ušao
u sobu. Nekada je on bio snažan i isku-
san moreplovac koji je plovio na bro-
du „Espirita“, a sada se volio prisjećati
svojih pustolovina i pričati priče svome
unuku. „Evo me, dragi moj, o čemu že-
liš da ti pričam?“ upitao je djed Šimu.
„Pričaj mi onu priču o potrazi za bla-
gom“, rekao je Šime.

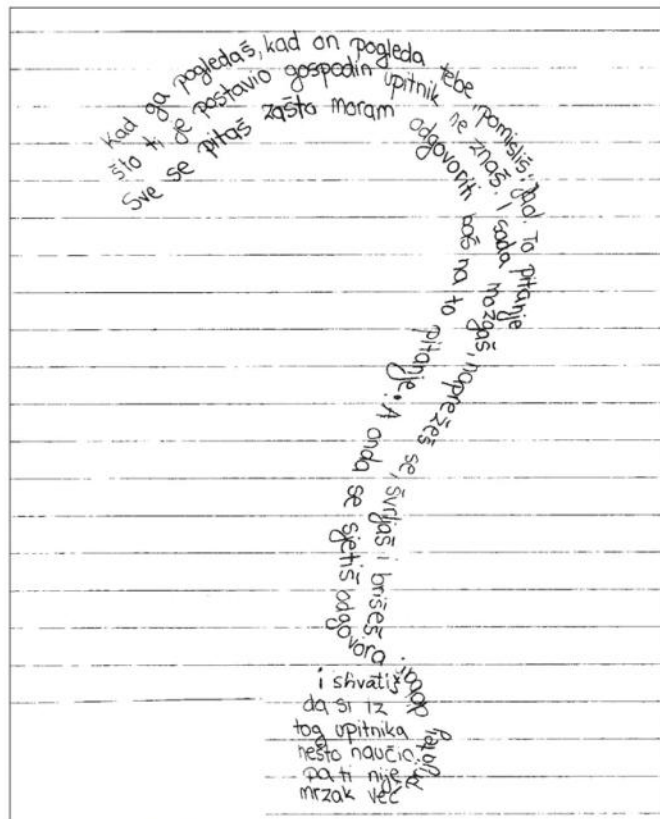
„Slušaj me pažljivo“, nakašljao se djed i
počeo pričati.

„Legenda kaže da je najveće blago skr-
iveno na otoku Lubanja pa se zato i po-
sada „Espirite“ dala u potragu. Kapetan
Oštrooki uspio se opustiti nakon pet
dana ratovanja s nemilosrdnim vje-
trom i valovima koji su prijetili da će
ih prevrnuti. Toga dana more je ljujalo
„Espiritu“ kao majka kolijevku. Njegova
voljena „Espirita“ sada je mirno klizila
morem iako se nebo još uvijek crnjelo.

Posada na brodu marljivo je radila. Kapetan duboko
udahne morski zrak i okrene se svom prvom ča-
sniku, visokom Afrikancu sa zlatnom naušnicom.
„Kako napredujemo, časnice?“ „Sve je u redu, ka-
petane. More je mirno, a ni vjetrova nema. Još samo
dvije milje do otoka.“ No to je bilo samo zatišje pred
buru. Baš kada je posada pomislila da je ono naj-
gore ostalo iza njih, more se ponovno uznemirilo i
silnim valovima počelo nasrtati na brod. „Espirita“
se opasno nagnula, a iz valova je izronila strašna,
morska neman. Bio je to legendarni Kraken, čuvar
otoka s blagom. Svojim velikim i snažnim krako-
vima uhvatio je brod i počeo rigati vatru. Kapetan
Oštrooki i njegova posada hrabro su krenuli na ne-
man koja je...

NASTAVAK SLIJEDI

Napisali: Mia Perkovic, 6.b, Luka Linarić, 6.b, Lea i Nika Pavlic,
6.b, Pavel Marangunić, 6.b, Ana Korićančić, 6.b, Lara Ngzić, 6.b,
Hana Rajić, 6.c i Franka Šetka, 6.c

Hana Rajić, 6.c

Bajka o Deklinaciji i sedam padeža

Nekoć davno, u zemlji zvanoj Gramatika, živjela majka Deklinacija i imala sedam sinova. Njeni sinovi zvali su se Nominativ, Akuzativ, Genitiv, Dativ, Lokativ, Instrumental i Vokativ. Nominativ je bio najstariji i najuzorniji sin. Akuzativ se također ponašao kao njegov stariji brat. Genitiv je bio povučen, te je često odlazio na svoja tajna mjesta. Dativ i Lokativ bili su uvijek zajedno. Instrumental je uvijek putovao (već je proputovao cijelu Gramatiku), a s njim je na putovanja uvijek išao Vokativ, najmlađi Deklinacijin sin.

Jednoga dana, kad su Instrumental i Vokativ išli u šetnju, ugledali su neobičan prizor. Vidjeli su Genitiv kako razgovara s nepoznatom staricom. Bila je to zla vještica Pogreška koja je prezirala Pravopis, najvažniji zakon u Gramatici. Starica i Genitiv počeli su hodati prema šumi punoj opasnog neznanja. Instrumental shvati da nešto nije u redu i reče Vokativu:

„Brzo, Vokative! Moramo javiti našoj majci! Ona će znati što trebamo učiniti!”

Tako su njih dvojica pojurili prema dvorcu u kojemu su živjeli. Kada su došli pred dvorac, ugleda ih Deklinacija, a Vokativ joj poviče: „Oj, ej, majko! Pomozi nam! Vještica Pogreška je otela Genitiv!” Ubrzo on zaplače, a Instrumental ga počne tješiti: „Ne brini se! Majka će poći s nama, a ona zna gdje vještica živi...” Majka ga prekine: „Brzo! Moramo požuriti!” Sve troje izjuri iz dvorca te ih majka odvede daleko u šumu, pred jednu kolibu. Deklinacija poviče: „Vještrice! Pusti moga sina ili ću pozvati Imenice, Glagole i ostale vrste riječi koje će te do kraja života učiti pravopisu!”

Nakon nekoliko minuta vještica izide i preda Deklinaciji Genitiv te pobjegne još dublje u šumu. Genitiv upita: „Komu trebam zahvaliti?” Majka mu ispričava kako su ga njegova braća ugledala te ubrzo pozvala pomoć. Genitiv zahvali braći i oni pođu kući gdje su se ostali padeži već zabrinuli za njih.

Na kraju su svi živjeli sretno, a Genitiv je naučio da nisu svi u Gramatici dobri, te da ne smije svakome vjerovati. Što se dogodilo zloj vješnici? Nju je uhvatila Pravopisna policija, te je niz godina učila Pravopis sve dok nije postala dobra profesorica hrvatskog jezika.

Lea Ljubotina, S. d

Naših prvih 45

Grad Zagreb

Grad Zagreb je čudesan grad, mislim da u takvom gradu niste bili nikad do sad. Ima mnogo znamenitosti kao zagrebačka katedrala, nema more, ali ima jezera, velika i mala. U blizini je najduža ulica koja se zove Ilica. Kip bana na glavnom trgu stoji i svakoga dana turiste broji. Svakoga dana u podne nešto puke: pak, al' kad bolje upoznate Zagreb, znat ćete da je to kula Lotrščak. Muzeji nam o Zagrebu govore još više jer sve što vas zanima, tamo piše. Rijeka Sava kroz grad Zagreb prolazi i zato nam u Zagreb mnogo ljudi dolazi.

Lara Filipović, 4.b

HIMNA RAZREDU

Pet godina već smo skupa
i naših imena puna je klupa.

Dok Iva, spisateljica naša, pjesme piše,
nitko u razredu ne diše.

Zajedno možemo prohodati svijet,
zajedno se možemo penjati po Velebitu,
zajedno možemo preplivati sva mora i oceane,
zajedno možemo slikati kao Picasso,
zajedno možemo sve!

Mi poraz znamo prihvatiti
jer na svađu ne želimo vrijeme tratiti!

Možda u učenju nismo najbolji,
ali smo složni, dobri i poštteni!

Peti be – to smo mi,
peti be je najbolji!

Marija Poslek, S.b

HIMNA RAZREDU

U naš peti be spremno hitamo
da razrednicu što god pitamo.

Prije zvona žamor kruži
kako znanje da se zasluži.

Kroz radost, igru i suzu koju
idemo naprijed u životnom boju.

Dan za danom vještine nove
pomažu da ostvarimo svoje snove!

Lara Rauch, S.b

HIMNA RAZREDU

Oj, razrede dragi moj,
marljiv kao pčela roj!

Volim sve tvoje spačke
i razne gluposti dačke!

U tebi je mnogo smijeha i strke,
a ponekad i prave frke!
Kad učitelj tu je
ni muha se ne čuje.

Oj, razrede, ti najbolji si od svih,
i tebe nikada mijenjala ne bih!

Antonia Kelava, 5.a

O LJUBAVI:

Ljubav je kada dobiješ čokoladu
i kada ne gubiš glavu.
Ljubav je kada ti srce lupa
kada ste skupa.
Ljubav je kada srce voli
više nego što u moru ima soli.

Lara Dragojević, 6.a

Ljubav je kao pralina
od koje ti curi slina.
Ljubav je kao šljiva
koja u ljubavi pliva.
Ljubav je kao zrak
koji je ušao u mrak.
Ljubav je kao ptica
bez usamljenog lica.

Karla Poljanac, 6.a

Ljubav je...
Ljubav je kao divlji konj
kojeg ne možeš kontrolirati.
Zapravo jedino što možeš je
opustiti se i uživati.

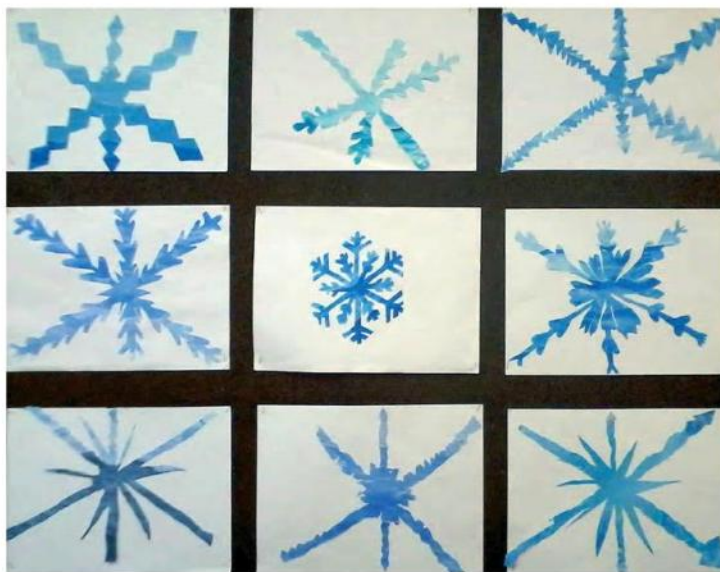
Loren Banović, 6.b

Krava kravi kaže MUUU,
a ja tebi I LOVE YOU.
Ovca ovci kaže MEEE,
a ja tebi VOLIM TE.
Svinja svinji kaže ROK,
a ja tebi šaljem CMOK.

Bianca Lerotić, 6.a

Lea Posavec, 2.a

"Pahuljice" - 1.c

Zima

Bele su hiže,
beli je dol.
Sneg je svuda,
gor i dol.

Zimi se veseli
svaki đak
kaj u školu
ne mora iti pak.

Sanjkaju se i grudaju
celi dan.
A kad padne kmica,
utonu u san.

Sven Bitenc, 4.a

Prijatelj Snješko

Bio jednom Snješko snijeg,
popeo se na visok brijeg.
Došao mu zečić bijeli
igrom da ga razveseli.

Snješko mu se slatko smije,
Moli sunce da ne grije.
Na tu se molbu sunce skrije,
Snješku vruće više nije.

Lucija Stipić, 2.a

Jura Janis Novoselec, 4.a

meštri

Jednog lijepog dana,
Pokraj prozora moga stana
Vidjeh curu jednu
I zaboravih sve dane u tjednu.

Njezine lijepe oči
sanjam svake noći.
A kosa boje meda
spavati mi ne da.

Lovro Vukušić, 6.a

Ljubav

U naš grad došetala

Bol otjerala

A sreću donijela.

Valentinovo dovela sa sobom,

prosula srca nebom

i sada lete skupa

kao dva čarobna duha.

Lara Nazić, 6.b

Grad Zagreb

Zagreb je moj rodni grad,
u njem u se uvijek osjećaš mlad.
U Zagrebu ima trgova nebrojenih,
muzeja zanimljivih.
U zoološkom ćemo se vrtu zabaviti,
s nekim životinjama i igrati.
Kod Kamenitih se vrata pomoliti,
uspinjačom se provozati,
dalekozorom grad malo razgledati,
u podne uši začepiti.
Grički će top puknuti,
iz njega šareni papirići izletjeti.
Pokazat ću ti još mnogo mjesta,
ako želiš, dodi ovamo smjesta!

Tea Leona Horvat, 4.c

Leon Uglješić, 4.a

Bože, hvala Ti

Bože, hvala ti na ovom
predivnom svijetu,
hvala ti i na ovom lijepom
malom cvijetu.
Hvala ti na ovoj zelenoj prirodi
i na divnoj zelenoj livadi.
Hvala na mojem anđelu čuvaru,
Hvala ti, hvala, na svakom daru.

Marta Bulić, 4.c

Hvala Ti, Bože

Hvala ti, Bože, što si me stvorio
i uvijek ljubio.
Hvala na mojim prijateljima
svim
i učiteljima najboljim.

Zahvaljujem na mami, sestri i
tati
koji će me uvijek voljeti.
Hvala na svemu što si mi dao
i uvijek čuvao.
Uvijek si tu za mene bio
i uvijek me ljubio.

Maria Perić, 4.a

"Voda je život", 1.b

Ana Panjkota, 3.b

Lucija Ilijanić, 2.b

Zoa Božić, 3.a

"Miš" - 2.d

More

Lipo je naše more plavo,
sriću i radost ono mi dalo.
Svako lito kad iden kod bake
i s rođacima glumin junake.

Kad igramo picigin, pini se more,
dok sunce prži visoko gore.
A kad suncu u more padne glava,
vrime je da i more spava.

Marin Prusac, 4.a

Tara Duralija, 3.a

Helena Antončić, 4.a

meštri

Prijateljstvo

Prijateljstvo je kada nekog poštuješ zbog toga što je dobar prema tebi, što ti pomaže i brani te. S prijateljima se igraš, učiš i dijeliš zajedničke brige. Naravno da prema pravim prijateljima i ja moram biti pravi prijatelj. Moji dragi prijatelji nazovu me na telefon kad sam bolestan i kažu mi što imamo za zadaću. Ispričaju mi i druge novosti iz škole. I ja isto tako radim kada su oni bolesni ili nisu zapisali što je za zadaću. Ponekad si pomažemo riješiti neke zadatke.

Za mene je prijateljstvo najveće bogatstvo i sreća.

Bruno Pičulin, 3.b

Prijateljstvo

Iskreno prijateljstvo je neprocenjivo. Prijateljstvo se ne može kupiti nego darivati. Pravi prijatelj je onaj na kojega se možeš uvijek osloniti. Kada ti je teško da te sasluša i utješi, kada ti je dobro da svoju radost s njim podijeliš. Prijateljstvo je kada s nekim dijeliš bombone i čokoladu, kada se raduješ svakom susretu s njim.

Danijel Omazić, 3.b

Prijateljstvo

Za mene je prijateljstvo jako važno. Imati pravog prijatelja je kao da imaš novog člana obitelji. Moj prijatelj i ja nikad se ne svađamo i pomažemo jedan drugome. Zajedno se igramo u parku i igramo nogomet. Kada smo tužni, razveselimo jedan drugoga. Nadam se da ćemo zauvijek ostati dobri prijatelji.

Marko Vuković, 3.b

Prijateljstvo

Čovjek nije stvoren da živi sam. Pored obitelji želi imati i prijatelje. Nije bitan njihov broj jer su svi drugačiji i posebni na svoj način. Vjerujem da prijateljstvo može trajati vječno. Imati pravog prijatelja znači mnogo. Oni se ne zaboravljaju. S nama su čak kad ih i ne vidimo. Prijateljstvo je najveće blago. Treba ga njegovati, održavati i ne dati mu da se raspadne.

Adam Tepšić, 3.b

Proljeće budi prirodu

Dani više nisu sivi. Više se ujutro ne budim uz crno nebo koje je bilo prisutno zimi, nego uz sunce koje kroz prozor obasjava moju sobu svojim čarobnim zrakama.

U školi imam više volje za rad. Mogu razumjeti profesore i profesorice uz zlaćano sunce koje mi navješćuje proljeće uz malene lila ljubičice u mom dvorištu. No, ipak, dok sam u školi, neka me proljetna sila vuče van. Vuče me da uhvatim sestru Laru za ruku i odletimo u dućan po zamamni čokoladni sladoled. Dok jedemo sladoled, ptice se bude, iskazuju si ljubav i paze na svoje male potomke. Poslijepodne ne gledam televiziju, već vozim bicikl starim puteljcima našeg naselja kojeg proljeće pomlađuje. Fiju, viju! Vjetar mi više uopće ne smeta dok vozim. Zapravo me njegov zvuk smiruje. Dišem i osjećam miris livade, prirode i cvijeća. Uživam. Prije spavanja perem kosu mirišljavim šamponom koji je čini sjajnom. Sutradan me, dok hodam puteljkom, pozdravljaju pupovi višnje i japanske trešnje te zavide mojoj lepršavoj, dugoj kosi. Već vidim kako se ljeti Lara i ja šuljamo do susjedinog dvorišta i grabimo trešnje stavljajući ih u šarenu majicu veselih boja. Navečer, dok se spremam leći, cvijeće već spava. Mjesec svira violinu. Uspavljuje me milozvučna glazba, a sjajne zvjezdice i zvjezdani vesele se i plešu valcer. U proljeće su uvijek svi sretni, u bilo koje doba dana ili noći. Zaspala sam, u snu sam na livadi. Hodam po travi. Iz livade izviruju bubamare, a ja se osjećam kao kraljica proljeća. Sanjam stablo prepuno šarenkastih boja, a na stablu vile koje zaspjehljugu ljepotom svojih krila.

Subota je. Ujutro prolazim pored potoka i svaki dan vidim sve više cvijeća i vjesnika ovog divnog godišnjega doba. Jučer se plavkasti sag potočnica uskladio s bojom neba. Visibabe, nježne dame, otvorile su proljetni bal na kojem su počele plesati s jaglacima. Uz njih zaplesale su ljubičice i šafrani. Proljeće ih je samo gledalo sa smiješkom na licu, a ja sam uživala gledajući ih i jedući ukusni čokoladni sladoled koji je kapao po mojoj bijeloj haljinici. Uдахnuh i osjetih miris proljeća. Savršen miris. Tek sam sada shvatila da mi je cijeli sladoled pao na haljinu. Mama će me ubiti.... Ma, neće. Zna da je proljeće i da sam postala luda. Počela sam plesati s cvijećem. Zbilja sam poludjela. Već je večer. Mjesec me potjerao kući. Po putu plešem sa zvjezdicama. Proljeće je zbilja najljepše godišnje doba (samo da se još riješim škole).

Franka Šetka, 6. c

Francesca Koldjeraj, 4. a

Sadili smo proljetnice, 1. b

2. d

Proljeće je tu

Proljetnice cvjetaju,
ljudi vani šetaju.
Jorgovan miriše,
sunca je sve više,
a ima i kiše.

Ptičice cvrkuću,
raduju se proljeću.
I djeca se vesele,
sa svima sreću dijele.

Livade su šarene,
žute, bijele, crvene.
Proljeće u punoj snazi,
sunce maglu gaži!

Lucija Sever, 3.c

Ana Vojnović, 3.a

Kristina Gibač, 2.a

Jagor Karlić, 2.a

meštri

Proljeće

Proljeće što u ranu zoru
se budi,
najljepše vrste cvijeća
na svijetu nam nudi.

Još jedan tračak
sunca nam treba
i cvijeće će se vinuti
sve do vedrog neba.

Miris pokošene trave
zrakom se širi
dok radosnu pjesmu
pjevaju leptiri.

Luka Viduka, 3.a

Ja sam prvi proljetni cvijet

Jednoga dana iz sedam mora i sedam planina nalazila se mala livada puna zelene trave i sa samo jednom ljubičicom. Bilo je proljeće. Ljubičica je bila jako tužna jer je bila sama. Gorko je plakala puna tri dana, a onda od umora zaspala. Ujutro je otvorila svoje latice i ugledala livadu punu ljubičica. Rasplakala se od sreće! Napokon su joj se pridružile njezine prijateljice. Na livadu su došli bumbari, pčele, ptice, srne i leptiri. Livada je izgledala poput bajke zahvaljujući prvom proljetnom cvijetu.

Mari Peček, 3.a

Ja sam prvi proljetni cvijet

Ja sam prvi proljetni cvijet Pup. Prvi sam niknuo. Poslije su niknule sve visibabe susjeda Branka. Te visibabe su mi najbolje prijateljice: Zorka, Snježana, Manda i Vara. Nakon nas izrastao je i bahati jaglac Mirko. Rugao se svima nama dok ga Snježana nije udarila pa sada ne dopušta da mu ulazimo u kuću. Mi se i dalje družimo i uživamo u malom dvorištu!

Gregor Marangunić, 3.a

Ususret zimi

Bila mi je to najdraža zima.
Imao sam pet godina i igrao sam se sa sestrama.
Grudali smo se i slučajno sam pogodio Djeda Božićnjaka! Bilo me strah da će se naljutiti i da mi neće dati poklon, ali on se nasmijao, došao do mene i rekao da je to samo igra! Dobio sam poklon.
Bio je to moj prvi susret s Djedom Božićnjakom. Prekrasna zima.

Miran Useini, 3.a

Moja baka

Moja baka brine se o meni, uči me raznim stvarima. Uvijek me kod nje dočeka ručak, prije ili poslije nastave. Osoba je s kojom dijelim svoje osjećaje i probleme.
Moja je baka niža rastom. Malo je krupnije građe. Lice joj je okruglo, nježno i nasmijano. Oči su joj velike i smeđe. Kad me gleda, oči joj se sjaje. Ima kratku ravnu, već sijedu kosu. Uvijek je uredno počešljana.
Baka je vrlo praktična osoba. Pametna je i dobra osoba koja voli čitati. Jao volim svoju baku!

Maks Novak, 3.a

Moja baka

Moja baka ima naočale. Uvijek ima urednu frizuru. Kosa joj je smeđe boje, a često nosi i odjeću smeđe boje. Oči su joj zelene. Ima šezdeset i dvije godine. Moja je baka vesela i brižna, a katkad i tužna kad je mi unuci naljutimo. Ponekad idemo u šetnju. Baka je zabavna jer me uči raditi goblen i mijesiti tijesto. Sretna sam što imam takvu baku!

Ana Vojnović, 3.a

Nika Butigan, 3.b

Vjeverica Mara

Živjela u hrastu vjeverica stara
Voljela je žireve i zvala se Mara.

Vidjela je slabo, opek'o je
plamen
I zub je izgubila kad je
zagrizla kamen.

Susjeda bi Maru gledala u strahu
Jer bi u svom vešu našla žireve
u prahu.

Gledam je od jutros kako s
vešom skače
Jer je Mara ovog puta upala u
gaće.

Ana Panjkota, 3.b

Zeko kod zubara

Moj je zeko slatko, meko i
nježno biće,
ali ima jedan mali problem
na početku ove priče.

Znate li da zečiću
zubi stalno rastu?
Zato uvijek nešto jede,
i noću i danju.
Koliko god grickao i brusio svoje
zube,

jedan mu krivi zubić
često probleme stvara
pa ga povremeno skratiti mora
i to – kod zubara!

Zamislite kad zubaru
Mora poći mali zeko...
Pa sjetite se samih sebe,
nije to baš tako lako.
Ali da vam odmah kažem
u zekinu kartonu stoji:
„Pacijent Omaglica ničeg se ne
boji!”

Zna već zeko moj
kad mu veterinar zube skрати,
sve će one poslastice
opet moći papati.
Mrkvice, grančice,
kukuruz i kupus
više mu neće
biti luksuz.

Sad kad više ne mora ići
na prisilnu dijetu,
moj je zečić Omaglica
najsretniji na svijetu.

Ana Maljković, 3.b

Noa Hotko, 3.a

2. razred plakati

Andrej Bizjak, 3.b

Ivan Meštrović

Ivan Meštrović, pravi kipar i umjetnik.
Naša škola pravi je sretnik.
Škola po njemu nosi ime,
i mi se ponosimo time!

Ispred škole stoji jedan kip,
Ivan Meštrović, to je taj tip.

Svaki dan kad idem u školu, osjetim radost pravu
ugledavši Meštrovićevu željeznu glavu,
gleda, vedro me pozdravlja
i moja duša odmah ozdravlja.

To je velika i ponosna zgrada
oličenje pristojnosti i naporna rada.
Rezultati grijanja stolaca i učenja česta
Na natjecanjima prva su mjesta.

Iz matematike najbolji je Lovro Vladić,
to je pravi matematički mladić.
Matej Nikolić geografijom vlada,
on je prava košarkaška nada.

Košarka nam svima ide,
rezultati se sve više vide.

Mi čuvamo okoliš,
zagađenju kažemo iš!
Skupljamo baterije po cijeloj školi,
zato nas priroda jako voli.

Hajde! Još malo do kraja ima
Zato puno učite, poručujemo svima.
Vidimo se sljedeće godine s novim uspjesima.

*napisala dramska skupina viših razreda (Bartul Bulić 8.c,
Viktoria Jurkić-Zgalin 6.c, Ivan Lulić 6.c, Barbara Ugljik 6.c,
Petra Donković 6.c, Vedran Zimakijević 6.c, Izabela Kurtušić 6.c,
Ivan Doko 6.c, Marko Arbutina 6.c)*

zdenac riječi

Iva Gojanović, 3.a

Vito Jurin, 3.b

Viktor Kranjec, 3.a

"Jesenje
lišće" - 2.d

meštri

Volim pomoći čovjeku u nevolji

Odrasla sam u obitelji u kojoj je normalno pomagati drugim ljudima.

Nedavno smo moja mama i ja pomogle gospođi s malom djevojčicom. Srce mi se slomilo kada sam vidjela da petogodišnja djevojčica pomaže mami noseći stvari koje su dobili od dobrih ljudi. Njen osmijeh, kada sam joj dala neke svoje igračke, pamtit ću cijeli život.

Nevjerojatan je osjećaj kada pomogneš nekome i kada znaš da si nekome uljepšao dan. Volim pomoći. Tada ne samo da pomažemo onome kome to treba, već pomažemo i sami sebi. Taj lijepi osjećaj uljepša nam život.

Lara Dragojević, 6.a

Prijateljstvo

Nije li prijateljstvo najljepša stvar na svijetu?

Kada znate da imate nekoga tko će vas podržati, saslušati i pomoći vam kad je najteže, tada imate pravog prijatelja.

Lovro Vukušić, 6.a

Prijatelj mi je širom otvorio vrata

Prije dva mjeseca dogodila mi se strašna krađa.

Lopovi su nam odnijeli sve, ali kad kažem sve, to i mislim. Sljedećeg dana došla sam u školu. Bila sam jako tužna, što se i vidjelo. Prijateljice su me ispitivale zašto sam tužna, no činilo mi se kao da im zapravo i nije stalo i da ih nije briga. U svima se to vidjelo, osim u jednoj. Bila je to Vesna. Osjetila sam da se ona stvarno brine za mene. „Je li ti potrebna pomoć ili rame za plakanje?“ upitala me. Čuvši to, ispričala sam joj sve. Vesna nije bila kao ostale cure, već mi je pružila podršku i pažljivo me slušala. Niti jednom mi nije upala u riječ što me je razveselilo. Znala je kako se osjećam zato što se i njoj dogodila ista stvar, no ona nije imala nikoga kome bi se požalila. I zato sam ja sretna što imam barem jednu dobru prijateljicu čija će mi vrata uvijek biti širom otvorena.

Karla Poljanac, 6.a

Prijatelj mi je širom otvorio vrata

Bilo je to ove godine. Posvađala sam se s prijateljicom. Svi su me pokušali utješiti, ali nisu uspjeli. Tada je došla Bianca i tješila me. Uvijek me zabavljala i kada sam bila tužna, ona mi je odvrćala pozornost na nešto zabavno i zanimljivo. Da nije bilo nje, još uvijek bih tugovala i bila bih zatvorena u sebe, te ne bih imala mnogo prijatelja. Ona mi je mnogo pomogla, čak me uspjela pomiriti s prijateljicom s kojom sam se posvađala. Bit ću joj zahvalna do kraja života. Svi bi trebali imati prijatelja poput nje. Znam da će mi ona uvijek u nevolji pomoći. Ona je moja prijateljica koja mi je širom otvorila vrata.

Barbara Granić, 6.a

Mjeseče

Mjeseče, o mjeseče,

koji u crnoj

noći svojom

blijedom i

elegantnom

svjetlošću

tjeraš gustu

tamu, koji

svojom ljepotom

zadivljuješ

i inspiriraš,

koji čuvaš

zvijezde

svake noći

i osvjetljavaš

im put po

nebu, tvoja

me prisutnost

ispunjava

hrabrošću

i osjećajem

sigurnosti,

uspavljuješ me

svaku večer, tjeraš

moj strah i ne tražiš

ništa zauzvrat, želim

ti reći: hvala na svemu.

Mia Zeković

Ema Zidar, 3.b

Nika Vukojević, 4.a

VENECIJA -

PUTOVANJA

MOJ GRAD VODE

Venecija, grad o kojem sam pročitala i proučila sve moguće članke koje sam mogla pronaći. To je grad o kojem se više pisalo nego o većini drugih gradova u svijetu.

Više od 12 milijuna posjetitelja godišnje oduševljava se čarolijom tog nevjerojatnog grada čije su ulice ispunjene vodom, a prošlost je važnija od sadašnjosti. Posjetom „Gradu svjetlosti“ ili „Gradu vode“ ili „Gradu mostova“ sigurno se vraćate u 18. stoljeće ili čak u dalju prošlost.

Kada sam čula da idemo u Veneciju, mom oduševljenju nije bilo kraja. Vrijeme je karnevala i činilo mi se da ću grad doživjeti u najraskošnijem izdanju.

Od tolikog broja kostimiranih ljudi koji su se uživali u neke od likova iz prošlosti, teško je

bilo odabrati najljepšu masku i odoljeti da ne postanem jedna od njih.

Venecija je izgrađena na 118 nejednakih, razbacanih nizinskih otoka

u središtu močvarne lagune. Grad je sagrađen na niskim i muljevitim obalama koje su na udaru plime i oseke Jadranskog mora, a na tisućama i tisućama hrastovih i brije-

stovih trupaca. Zbog tih iznimno zahtjevnih uvjeta, prvi graditelji Ve-

necije osmislili su jedinstvene tehnike gradnje zidajući nepropusnim kamenom s potpornjima od balvana i od splavi drveta ariša. Ta se metoda pokazala djelotvornom – većina zgrada u Veneciji zapanjujuće je čvrsta, a mnoge stoje već najmanje 400 godina. Do 1500. godine grad je imao već velik dio svoje današnje strukture i tek su u 20. stoljeću nove građevine počele mijenjati njegov horizont. Venecija je 3600 m dugim mostom spojena s kopnom, gdje su se razvila velika predgrađa Mestre i Marghera.

Njezine su palače danas trgovine, hoteli i apartmani, skladišta su pretvorena u muzeje, a samostani u ustanove za restauraciju umjetničkih

meštri

kih djela. No, vrlo se malo karakterističnog izgleda Venecije izmijenilo u posljednjih 200 godina.

U centru grada je Markov trg sa starom crkvom sv. Marka i s Duždevom palačom od čije ljepote zastaje dah. Ona je središnja znamenitost puna turista i golubova. Toga dana trg sam vidjela u oba njegova izdanja: i okupanog suncem i prekrivenog morem.

Bazilika sv. Marka je venecijanska katedrala i najpoznatija crkva u Veneciji. Raskošnog je dizajna s unutrašnjosti potpuno ispunjenom pozlaćenim mozaicima, statusnim simbolom mletačkog bogatstva i moći zbog kojih je prozvana *Chiesa d'Oro* (Zlatna crkva).

Canal Grande je dug oko četiri kilometra i prolazi sredinom grada. Vodena avenija ukrašena je pa-

lačama s prekrasnim pročeljima: *Ca'd'Oro* (Palazzo Santa Sofia) ili zlatna kuća zbog pozlaćene dekoracije koje su nekad ispunjavale nje-

ne zidove, pa palača *Foscari*, palača *Ca'Rezzonico*, palača *Fondaco dei Turchi*, palača *Labia*

Svakako treba vidjeti i Nacionalnu knjižnicu sv. Marka, galeriju Akade-

mije, muzej Correr ..

I jedan savjet: ako odlučite sami otići do mosta Rialto bez vodiča, pazite kako ćete se vratiti ...

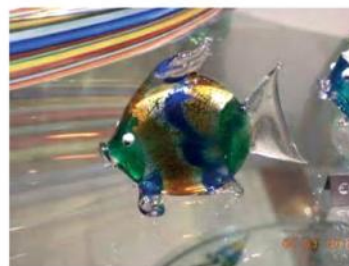
Nebrojeni mostovi i tuneli jednostavno vas ostave bez daha.

Klasični venecijanski brod je gondola, koja se najčešće koristi za prijevoz turista. Većina Venecijanaca putuju brodovima koji se koriste u svrhu javnog prijevoza, zvani *vaporetto*, koji služe kao zamjena za autobuse.

U studenom 1966. Veneciju su pogodile najgore poplave u njezinoj povijesti. Od tada je puno učinjeno na zaštiti grada i osjetljivih građevina. I dalje postoje veliki problemi, uključujući eroziju i štetu koju nanose valovi javnih i privatnih plovila te zagađenje s kopna.

U Veneciji se svake godine održava filmski festival, a poznata je i po proizvodnji stakla

(Murano staklo je izuzetno cijenjeno, ali i vrlo skupo: jedna čaša za šampanjac ukrašena Murano staklom ima cijenu od 1.090 €), čipke,

predmeta od zlata, srebra i kože.

Vraćajući se u Zagreb, pokušala sam sabrati sve utiske i posložiti ih u neki red. Shvatila sam da će mi za to ipak trebati vremena jer Venecija je grad s puno slika, skrivenih prizora i sve je još naglašeno tajanstvenošću vode ...

Zaista se može nazvati jedinstvenim, a književnik Thomas Mann 1913. g. nazvao ga je *najnevjerovatnijim od svih gradova*.

Tara Lucić, 5.b

Zimski praznici u Australiji

Zaljev u Melbourneu

Roditelji su odlučili da ćemo ovogodišnje zimske praznike provesti kod rodbine Chrisa i Debbie u Australiji. U početku mi nije bilo drago što moram ići i propustiti skijanje. Put mi se činio dalek, unuke koji su nešto mlađi od mene i ne poznajem, a još sam morala ići i na dva filharmonijska koncerta. Na sreću, Australija je otkrivena prije svega 300 godina pa sam se nadala da povijest nije duga i da je uglavnom moderna. Jedino sam zapamtila da Melburn ima stanovnika koliko i cijela Hrvatska.

Nakon 35 sati aviona i aerodroma u Melburn smo stigli na božićno jutro. Cijeli dan bili smo umorni i iscrpljeni od puta te nam je taj dan kratko trajao jer smo išli rano spavati. Obilaskom kuće u kojoj nam rodbina živi i gdje smo bili smješteni, rodila se nada da će i ovi praznici biti zabavni. Kuća je bila prostrana s puno soba i kuponica, ali važniji od toga bili su bazen, soba za bilijar, ogromno dvorište s teniskim terenom. Dan poslije Božića uživali smo u pogodnostima kuće, kupali se u bazenu, igrali tenis.

Sljedećih nekoliko dana proveli smo u Sydneyu jer je djedov bratić vlasnik Australiskog filharmonijskog orkestra i imali su nekoliko koncerata u Sydney Opera house. Čim smo se smjestili u hotel, mama je izvadila popis atrakcija i bila spremna za turistički napad na Sydney. Centar grada smješten je uz zaljev tako da smo do većine važnih mjesta išli brodom. Prvo smo se samo vozili uzduž zaljeva turističkim brodom da se, kako mama kaže, orijentiramo i napravimo plan. Centar Sydneja prepun je tamnih, sta-

ce, kuće i ogromne velike modrene vile. Najpoznatije plaže su Rose Bay na kojoj se u to vrijeme odmarala Angelina Jolie sa svojom djecom i Watson Bay gdje sam se kupala ja. Drugi dan boravka u Sydneyu posjetili smo muzej voštanih figura Madame Tussauds, akvarij i park s koalama i klokanima. Posjet muzeju voštanih figura bio je jako zabavan jer sam se mogla slikati sa slavnim osobama. Obilazak akvarija bio je iznad očekivanja jer se obilazi kroz staklene tunele ispod vode. Dok hodaš, iznad tebe plivaju morski psi, raže, morske krave i puno drugih različitih životinja. Zadnju večer u Sydneyu proveli smo u Opera house na koncertu i završili noćnom šetnjom. Grad noću izgleda blještavo i vrlo se ugodno šetati jer je do kasno u noć centar pun ljudi. Mama i tata bili su oduševljeni operom i koncertom, a ni meni na kraju koncert nije bio loš.

Nakon povratka u Melburn pripremali smo se doček Nove godine: prvo opet koncert, vatromet u gradu i nakon toga zabava kod kuće.

U Ballaratu

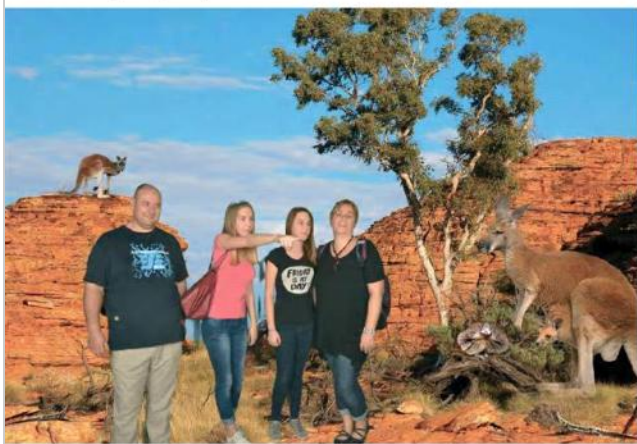
klenih nebodera koji se natječu koji će prije dotaknuti nebo. Malo izvan centra prostiru se prekrasne pješčane plaže iznad kojih se nalaze kući-

meštri

Ove godine mogu se pohvaliti da sam među prvima dočekala Novu godinu. Vatrometom sam bila oduševljena, bio je izvrstan!

Sljedećih nekoliko dana proveli smo vrlo opušteno, odmarajući se, kupajući i družeći s obitelji. Svaki dan s nama su bila i njihova djeca: Lens, Ingri i njezin muž Deron te unuci Anika i Logan. Tih sam dana bolje upoznala obitelj koju na žalost rijetko vidam, a jako su mi dragi. Rodak Lens došao je sa svoj curom Natali koja je Tajlandanka, a živi u Njemačkoj, razgovaralo se na engleskom, njemačkom i hrvatskom. Bilo je zabavno i neobično. Navečer bi me Lens, Natali i Ingrid vodili u kino.

Nakon nekoliko dana zaključili smo da je opet vrijeme za razgledavanje i malo kupovine. Obilazili smo centar grada i dijelove koje su nam preporučili, posjetili smo Ballarat, Portsea, Mornington, Healesvill, mjesta u okolici Melburna, igrali golf i plovili katamaranom. Centar grada sličan je Sydneyu, prepun ve-

likih nebode-
ra, vrlo je čist
i prostran, ima
puno parko-
va. Iznenadila
me ljubaznost
ljudi gdje god
smo bismo
došli. U sa-
mom Melbur-
nu najviše mi
se svidio dio
koji se zove St.
Kilda jer ima
veliku pješa-
nu plažu s palmama, lunaparkom i
restoranima i zgrada u centru koju
zovu Eureka-skydeck koja ima 90
katova. Na 88
katu nalazi se
kabina sa sta-
klenim podom
koju, kad u nju
udeš, izvuku
van kao balkon
i možeš vidjeti
grad pod svo-
jim nogama.

Portsea i Mornington nala-
ze se na putu
od Melburna
prema oceanu
i cijeli taj dio
nazivaju rivi-
jera. U taj dio stanovnici Melburna
idu na praznike jer je cijeli uz more
s pješčanim plažama. Meni je puno
zabavniji bio mali grad Balla-
rat poznat po rudnicima zlata.
Dio grada posebno je uređen i
kad u njega udeš, imaš osjećaj
da si u filmu ili si se vratio 200
godina u prošlost, a sve opet
izgleda tako stvarno. Grad je
uređen po uzoru na nekadaš-
nji izgled gradova sa svim sa-
držajima: trgovinom, crkvom,
hotelom, barom, školom, ku-
ćicama u kojima se živjelo, svi
zaposlenici odjeveni su kao u
to doba, a malo dalje nalazi se rud-
nik i šatorsko naselje u kojem su
živjeli kopači zlata. U tome gradu
povijest postaje sadašnjost i možeš
ju doživjeti. Nakratko smo tata i ja
postali tragači za zlatom, spustili se
u rudnik u kojem se nekada kopalo

zlatom i na kraju na rijeci ispirali dno
u potrazi za zlatom. Potraga je bila
uspješna i jedan sitni i tanki listić
zlata bljesnuo je na momu prstu. U
Healesvillu smo na jednom mjestu
vidjeli sve životinje karakteristične
za Australiju: klokana, koalau, čud-
novatog kljunaša i wombata koji je

meni bio najsmješniji. Tri dana prije
povratka plovili smo katamaranom
po Melburnskom zaljevu, nakon
toga smo se išli kupati i vidjeti oce-
an. Vidjeli smo i tuljane. Zadnja dva
dana proveli smo ponovno s obitelji
družeći se i kupajući u bazenu i igra-
jući teniski turnir. Ti dani također
su brzo prošli i na kraju samo se mo-
rala spakirati za povratak.

Nakon svega shvatila sam da mi
se je drago što sam išla. Bilo mi je
odlično, ugodno i zabavno da sam
sigurna da ću se vratiti, a možda i
preseliti, tko zna.

Lucija Vazdar, 7. a

Instrukcije u crkvi

Mnogi učenici naše škole traže pomoć u učenju i izvan škole te odlaze na instrukcije iz raznih predmeta. Neki na instrukcije idu tijekom cijele godine, neki povremeno. Svima njima od velike su pomoći besplatne instrukcije u blizini naše škole, u Crkvi Sveta Mati Slobode.

Svoju besplatnu pomoć mnogim učenicima nudi i dvoje mladih instruktora, Lana Pesek (naša bivša učenica) i Ivo Šokčić.

Rad s djecom, tj. pomoć u učenju započet je 2008. godine u Župi Sveta Mati Slobode. Instrukcije se održavaju svakim danom u tjednu osim petkom i to od 20.00 do 22.00 sata. Djeci se pruža pomoć iz svih nastavnih predmeta. Najviše učenika dolazi iz OŠ Bartola Kašića i iz OŠ Vrbani, a moguće su i instrukcije za srednju školu. Trenutno podučavaju oko 200 učenika iz osnovnih i srednjih škola.

Osim davanja instrukcija Lana i Ivo, ali i ostali volonteri u crkvi, aktivni su i u natjecanju zborova „Don Bosco fest“, organiziraju izlete na Sljeme, filmske večeri i roštiljade na Jarunu.

Hana Šintić, 5.b

POPLAVA!

Ove zime cijelu su Hrvatsku posjetile obilne kiše.

Svakodnevno smo pratili sudbine ljudi koji žive u blizini rijeka. Pretrpjeli su velike materijalne štete, neki su čak morali napustiti svoje domove.

U našoj blizini, Jarunski potok i Jarunsko jezero također su narasli, a jezero se izlilo po biciklističkim stazama i natopilo i obližnji parkić.

Cora Borković, 5.a

MALA ŠKOLA PRAVOPISA

Šećući svojim kvartom, uočili smo na reklamama, oglasima, ali i natpisima neke pravopisne pogreške. U želji da pomognemo svima kojima je pomoć te vrste potrebna, pretvorili smo se u malu pravopisnu policiju i krenuli u akciju. Greške koje smo pronašli rado smo ispravili, a donosimo vam i objašnjenje uz svaku od njih. U radu smo se služili novim Hrvatskim pravopisom Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje.

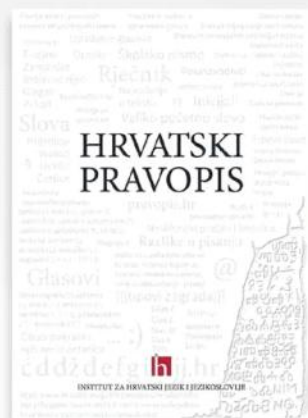
piše se Ne bacaj smeće!

Kao dvije ili više riječi pišu se zaniijekani glagoli: *ne spavam, ne radiš, ne uči, ne sjedimo, ne jedete, ne trče*
ne bih, ne bi, ne bismo, ne biste
Glas č nalazi se: prema t u tvorbenoj osnovi riječi: smet - smeće

piše se Ne bacaj reklame u sandučiće

Glas č nalazi se u imeničnom sufiksu –čić: *čić: čič: golupčić, momčić, rupčić, sandučić*

piše se NK Jarun

Pokrate se pišu velikim slovima. Iznimno sadržavaju i malo slovo (*BiH, ZeKaem, Wi-Fi, HrZZ*). U pravilu se sklanjaju (ne sklanjaju se pokrate iz latinskoga *N. N.* i pokrate nastale kraćenjem pridjeva *UV, VKV*) te ne završavaju točkom (osim pokrata iz latinskoga jezika).

Pokrate nastaju:

a) kraćenjem jedne riječi: *UV, NKV, KV, VKV, PVC, TV*

b) kraćenjem više riječi:

– opće riječi: *DNK* (dezoksiribonukleinska kiselina), *RNK* (ribonukleinska kiselina), *POS* (poticana stanogradnja), *IO* (izvršni odbor), *NP* (nacionalni park)

– imena: *HAK* (Hrvatski autoklub), *DHMZ* (Državni hidrometeorološki zavod), *HEP* (Hrvatska elektroprivreda), *EU* (Europska unija)

Stari Meštri pomažu

V. gimnazija

Novi početci su uvijek teški baš zbog neizvjesnosti koju donose. Moram priznati da sam bila pomalo zabrinuta kako ću se snaći u novoj sredini i kako će sve to izgledati. Dugo sam razmišljala koju ću školu upisati i na kraju sam se odlučila za V. gimnaziju.

Naravno, za upis su bile potrebne odlične ocjene. Osim tri osnovna predmeta, posebno su se bodovale ocjene iz fizike, biologije i kemije jer je škola prirodoslovno-matematička. O školi sam od drugih čula puno dobrog, a i službeno je proglašena najboljom gimnazijom u Republici Hrvatskoj, u što sam se i sama brzo uvjerila. Škola je vrlo zahtjevna i zaista treba dosta učiti, no tko ima volje, sve će uspjeti uz malo truda. Profesori su većinom dobri, a posebno mi se sviđa kako se odnose prema nama učenicima te kako su uvijek spremni dogovoriti se s nama i izaći nam u susret. Također, oni koji žele više, mogu sudjelovati u mnoštvu natjecanja te ima velik izbor fakultativne nastave kao što su ruski i francuski jezik ili dodatnih aktivnosti kao debatni klub, prva pomoć, grupa matematičara, kemičara i slično. Ono što je vjerojatno svim učenicima najdraži dio jest to što nikad nema zamjene niti nadoknade zbog neradnih dana kao u drugim srednjim školama. Još jedna bitna stvar jest što mi je škola zaista blizu, oko dvadeset minuta tramvajem, a i u samom je centru grada. Jako sam zadovoljna i s razredom u kojem sam. Vrlo smo složni od samog početka što je velika stvar jer puno vremena provodimo zajedno. Svi u razredu upisani su kao odlični učenici, no nisu svi nastavili biti jednako uspješni. Shvatila sam da je znanje koje se stječe u osnovnoj školi vrlo bitno za daljnje obrazovanje i da je to jedan od osnovnih razloga uspjeha, odnosno neuspjeha učenika u srednjoj školi. Zato zahvaljujem svim svojim bivšim profesorima iz OŠ Ivana Meštrovića što su mi dali čvrst temelj. I mogu vam reći da je jedna petica u Meštroviću vrijednija od petice iz neke druge škole.

Svima bih preporučila V. gimnaziju jer je stvarno izvrсна, no morate biti spremni na puuno učenja, a ako jeste, upisom u ovu školu nećete pogriješiti. *Tea Rosandić*

Prva tehnička škola Tesla

Svi govore da je *Tesla* muška škola, ali ja ne mislim tako. Odbrala sam *Teslu* jer me zanimaju elektrotehnika i informatika. U školi su većinom dečki, cura je vrlo malo. Tako sam i ja jedina cura u razredu. U početku mi je bilo neobično i samo smo pričali, ali s vremenom smo postali sve bliži i mogu reći da mi je sada stvarno lijepo i navikla sam biti među dečima. Često me pitaju kako je biti jedina cura u razredu i nedostaju li mi cure? Naravno da mi nedostaju, ali poslije škole uvijek nađem vremena za svoje prijateljice iz osnovne. S dečkima u razredu i zaboravim da sam jedina cura jer se jako lijepo ponašaju prema meni i stvarno su predragi prijatelji. Prevladava mišljenje da *Tesla* i nije jako teška škola, ali to baš i nije tako. Potrebno je puno rada i truda da biste postigli neki uspjeh.

meštri

Upis u srednju školu velika je prekretnica u životu svakog učenika. Kako bismo vam pomogli da se lakše odlučite za neku školu, potražili smo savjete naših bivših učenika, sada srednjoškolaca. Nadamo se da će vam njihova preporuka („iz prve ruke“) barem malo pomoći.

Profesori iz osnovne uvijek su nam govorili da će u srednjoj školi biti puno teže i da će se drugačije odnositi prema nama. Tek sada vidim da su govorili istinu, jer ovdje profesori ne brinu toliko o nama. Više smo prepušteni sami sebi.

Teslu ne bih mijenjala jer uz dobre ocjene mogu upisati dobar fakultet, a kasnije naći i dobar posao.

Romanna Gianna Kasun

Ugostiteljsko-turističko učilište

Ugostiteljsko-turističko učilište jedna je od najstarijih škola u Zagrebu s trogodišnjim ugostiteljskim programom (konobar, kuhar, slastičar) i četverogodišnjim turističkim programom (hotelijsko-turistički komercijalist). Postoji i mogućnost upisa u četvrti razred za sve trogodišnje programe. Škola broji oko 850 učenika te ima veliku sportsku dvoranu, kantu i caffe bar otvorenog tipa s raznovrsnom ponudom te vlastitu proizvodnju slastica koje se mogu probati u nekoliko zagrebačkih restorana. Osim u klasičnim učionicama, nastava se odvija u stručnim učionicama za posluživanje, kuharstvo i slastičarstvo. Važno je spomenuti da je škola od Europske unije dobila priznanje da su stručni kabineti u školi mjesta u kojima se pripremaju hrvatska tradicionalna jela. Profesori su ljubazni i otvoreni za suradnju u svim aspektima.

Zašto upisati baš ovu školu? Ako volite raditi slastice ili pak kuhati, ovo je dobar izbor. Ponudit će vam i dobru osnovu za struku konobara. Svi zainteresirani iz smjera konobar mogu se prijaviti za dodatni program barmena.

Škola također sudjeluje na mnogim natjecanjima na kojima ostvaruje odlične rezultate. Jedno od najpoznatijih natjecanja je *Gastro*, a učenici se natječu u pripremi slastica, koktela te hladnih i toplih jela. Učenici trogodišnjih programa jednom tjedno odraduju praksu u restoranima i hotelima u Zagrebu i okolici u trajanju od 280 sati. Učenici ljetnu praksu mogu odradivati u gradovima duž jadranske obale i na otocima u trajanju od 182 sati. Praksa je savršen način da učenici steknu radne navike te da zarade novac svaki mjesec što je po mojem mišljenju dobar poticaj. Škola nudi i obrazovanje u inozemstvu u trajanju od nekoliko tjedana do pet godina, ovisno o destinaciji. Obrazovanje u inozemstvu nije baš jeftino, ali za strane studente postoje stipendije i mogućnost zapošljavanja. Osim obrazovanja u inozemstvu, nudi se i zapošljavanje tijekom ljeta kako bi se usavršavali strani jezici, a postoji i mogućnost volontiranja. Mogućnosti su bezbrojne ako imate volju i želju. Možete putovati od Kine i Japana kroz cijelu Europu do Afrike, Australije pa čak i Amerike. Ako još razmišljate, a između ostalog ste zainteresirani za neko od navedenih zanimanja, nadam se da će vam ovaj članak pomoći u odluci. *Leon Stažnik*

Zahvaljujemo svojim starim suradnicima u *Meštrima* Romanni Gianni, Tei i Leonu.

Sanjaj dok ti se snovi ne ispune

Naša bivša učenica Nika Rosandić nalazi se na školovanju u Americi. Tamo je otišla iz Druge gimnazije, početkom ove školske godine.

Dragi moji Meštri!

Pišem vam iz gradića po imenu Holland Patent koji se nalazi u SAD-u, točnije u saveznoj državi New Yorku. Ovamo sam došla na godinu dana školovanja. Moja najveća želja oduvijek je bila studirati modni dizajn na fakultetu „Parsons” u New Yorku. Iz naše male Hrvatske ne bih mogla tako lako uspjeti bez malo truda, pa sam shvatila da bi učenička razmjena mogla puno doprinijeti postizanju mog cilja. Jezici mi nikada nisu bili problem, a najmanje engleski jezik kojim sam oduvijek bila ocharana i sanjala da ga imam priliku govoriti u svakodnevnici.

Nije mi dugo trebalo da se odlučim za to, nego sam prije otprilike godinu dana sjela s mamom za stol i rekla joj da je to nešto što definitivno želim napraviti. Ona se u potpunosti složila i odmah smo krenule u realizaciju plana. Da bih bila primljena, morala sam proći 3 testa engleskog jezika, pisanje eseja i intervju. Nakon uspjeha u tome, preostalo je samo čekati da mi agencija dodijeli obitelj, grad i školu te mjesto polaska. Sve skupa trajalo je od sredine ožujka do kraja kolovoza, kada me kontaktirala moja sadašnja „sestra” Natalie. 1. rujna sletjela sam u zračnu luku u gradu Syracuse gdje me čekala moja nova obitelj. Osjećaj je bio neopisiv, srce mi je skakalo i cijelo tijelo mi se treslo kao nikada prije. Od tada, sve samo ide na bolje. Natalie je mojih godina i odmah me upoznala sa svim svojim prijateljima. Škola je jako lagana, preskočila sam jedan razred pa pohađam četvrti umjesto treći srednje. Imam samo osam predmeta i „rasturam” ih. Kako oni ovdje jako puno pažnje posvećuju školskim sportovima, postala sam dio cross country i track tima svoje škole (dvije vrste trčanja). Nisam mogla ni sanjati da ću subote provoditi utrkujući se po različitim dijelovima Amerike. Najbolji dio

bili su višestruki posjeti New Yorku, gradu koji nikad ne spava, gradu mojih snova. Posjetila sam fakultet koji želim pohađati i iskusila sve ono što nikada nisam ni mogla očekivati.

Kada su u pitanju razlike između Hrvatske i Amerike, ima ih jako jako puno. Ljudi u Americi su toliko neizmjerljivo topli, dragi. Svi me neprestano obasipaju komplimentima s čime se baš i ne znam dobro nositi jer nisam navikla. Odnosi između roditelja i djece (s nekim iznimkama, naravno) potpuno su drugačiji, slobodniji, otvoreniji. Školski sistem se nerijetko razlikuje od našega. Učenici u ovim školama biraju do najviše osam različitih predmeta svake godine, s time da svaki dan imaju iste predmete i sateve ne pohađaju s istim osobama. Odnosi

učenika i profesora su doslovno prijateljski, atmosfera na satovima je uvijek opuštena, ali radna. Za mene je škola neopisivo lakša, pogotovo zato što sam sve ovo što učim ovdje već učila u Hrvatskoj. Još jedna velika razlika je hrana. Dok mi sestra šalje slike hobotnice

koju je mama radila za ručak, ja jedem „chicken nuggetse”. Užasno se nezdravo hrane, ali njihova posvećenost sportovima je toliko velika da još uvijek nisam upoznala osobu koja se ne bavi sportom i koja je malo popunjena. Sve u svemu, divno mi je ovdje i za sada još ne mogu zamisliti kako će biti kad se vratim u Hrvatsku. Mislim da bi svatko trebao imati

priliku iskusiti ovo što sam ja iskusila jer je ovo zaista nešto neprocjenjivo. I svakako, moja najdraža izreka za kraj: „Sanjaj dok ti se snovi ne ispune.”

Nika Rosandić

VIKENDOM U SPORTSKE DVORANE – AKTIVNOSTI

1. Od 1. do 4. razreda program – ELEMENTARNA SPORTSKA ŠKOLA
2. Badminton od 5. do 8. razreda
3. Stolni tenis od 5. do 8. razreda
4. Košarka od 5. do 8. razreda
5. Rukomet od 5. do 8. razreda
6. Odbojka od 5. do 8. razreda
7. cheerleading, akrobatsko navijački ples, ples od 5. do 8. razreda – učenice
8. Nogomet, nogotenis od 5. do 8. razreda – učenici

Nogomet

Školski susret održan je 28. rujna 2013. Učenici 5. i 6. razreda osvojili su 2. mjesto. Sudjelovali su: Mark Peček, 6.b
Luka Linarić, 6.b
Jan Novak, 6.b
Vanja Mikulić, 6.b
Teo Paradinović, 6.b
Ognjen Radaković, 5.c
Nikola Mikulić, ?

Atletsko natjecanje Erste plava liga

BRŽE – VIŠE – JAČE

Atletska dječja liga **Erste Plava liga** naziv je sportske manifestacije koja obuhvaća seriju atletskih natjecanja za najmlađe uzraste, a održava se diljem Hrvatske, u nekoliko najvećih hrvatskih gradova (u Zagrebu, Rijeci, Zadru, Puli, Osijeku, Splitu i Varaždinu). Pravo prijave i nastupa u kvalifikacijama imaju učenici i učenice **od 3. do 6. razreda** osnovnih škola. Na Dječjoj ligi zastupljeno je osam disciplina: **60m, 100m, 300m, 600 m, skok u vis, skok u dalj, bacanje kugle od 2 kg** (učenice) i **3kg** (učenici) te **vortex**.

Veliko finale Lige, na kojemu će nastupiti 480 najboljih, održat će se 2. rujna na stadionu Mladosti u Zagrebu, u okviru Memorijala Borisa Hanžekovića, najstarijeg sportskog natjecanja u Hrvatskoj. Pravo nastupa u finalu imaju učenik/učenica koji su osvojili 1. i 2. mjesto u svom gradu. Na natjecanju na Mladosti, 29. travnja, učenici naše škole postigli su odličan uspjeh:

1. mjesto u skoku u dalj – Domagoj Hudiček, 5.a
2. mjesto na 600 m – Dominik Matošević, 5.c
3. mjesto na 600 m – Lovro Balen, 5.a
3. mjesto na 60 m – Domagoj Hudiček, 5.a

Odličnim nastupima Domagoj i Dominik stekli su pravo nastupa na najvećem atletskom događaju u Hrvatskoj, na Hanžekovićevu memorijalu 2. rujna!

VIKENDOM U ŠPORTSKE DVORANE (VUŠD)

Natjecanje u graničaru za učenike 3. i 4. razreda 19. 10. 2013.

Na natjecanju u nogometu za učenike 3. i 4. razreda 23. 11. 2013. osvojili 4. mjesto. Sudjelovali su :

Lovro Obrdali, 3.a
Marko Propadalo, 3.b
Josip Čurić, 3.c
Luka Jurišić, 3.c
Josip Martić, 3.c
Vito Ljubotina, 3.c
Ivan Mikulić, 3.c
Luka Čorić, 3.c
Stjepan Zaić, 3.c
Josef Joses, 4.a
Ivan Đevenica, 4.b

Ekipa graničara

Nogometna ekipa

meštri

KOŠARKA**PRVENSTVO GRADA ZAGREBA****ZA DJEČAKE 4. – 6. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA**

U organizaciji Školskog sportskog saveza grada Zagreba održalo se natjecanje iz košarke za učenike od 4. do 6. razreda u kojem su sudjelovali i učenici naše škole.

Ove godine nismo trebali sudjelovati u 1. razini natjecanja jer smo prošlogodišnjom dobrom igrom i rezultatom ostvarili pravo nastupa u 2. razini. Druga razina natjecanja odvijala se u dvije škole – A1 skupina igrala je u OŠ Borovje, a skupina A2, kojoj smo i mi pripadali, u OŠ Kralja Tomislava.

Na kraju 2. razine natjecanja zauzeli smo odlično 2. mjesto u svojoj skupini. U toj smo razini pobijedili u susretima sa školama: Savski Gaj (37:27), Rudeš (41:24), Pavleka Miškine (44:15), Voltino (51:19), Ivana Cankara (2:0), Ljubljana (59:6). Izgubili smo utakmicu od najjače ekipe OŠ A.G.Matoša rezultatom 41:26.

U trećoj razini natjecanja bili smo u B1 skupini zajedno sa školama Trnsko, Mladost i Voltino. Igrali smo dvije utakmice i obje, nažalost izgubili: s OŠ Trnsko 34:20, a sa OŠ Mladost 31:28. Na kraju treće razine završili smo natjecanje zauzevši 3. mjesto. Ukupno smo zauzeli 5. mjesto u Zagrebu u konkurenciji više od 70 prijavljenih škola na području Grada Zagreba. Natjecanje se odvijalo od siječnja do kraja travnja, a utakmice su igrane subotom.

Prošle godine ekipa naše škole natjecanje je završila nakon 2. razine. Ove godine pokazali smo da možemo više i bolje te se nadamo da će nas dobra igra, sportski duh i borbenost koju imamo dovesti i dalje sljedeće godine.

Za našu školu nastupili su sljedeći učenici: Mislav Jonjić – kapetan i najbolji igrač naše ekipe, podjednako dobar u prodoru i u asistencijama, Mislav pronalazi rješenja i u najtežim situacijama.

Ivan Pavlović – odličan obrambeni igrač, odlikuje ga lepršavost, pokretljivost i čitanje igre.

Lovro Vukušić – jak na lopti, vrlo siguran u igri protiv presinga. Jakov Uremović – naš prvi centar, počeo rezervirano, ali iz utakmice u utakmicu sve bolji.

Karlo Pejaković – nepredvidljiv, odlikuje ga brzina i karakter koji je teško obuzdati, vrlo opasan, ali ponekad opasan i za našu ekipu J.

Borna Pejaković – odličan šuter, sjajno otvara kontre s Mislavom.

Matej Nikolić – bek profinjene tehnike i igračke inteligencije. Lovro Vladić – pitbull naše ekipe, protivnici koje čuva neće se naigrati pored njega, shvaćanje igre na nivou seniora.

Ivan Lulić – naš skakač, uz više samopouzdanja vrlo bitan igrač.

Lovre Andrić – igrač koji može kvalitetno zamijeniti igrače na svim pozicijama od beka do centra.

Mak Kovačević – igrao u malo utakmica zbog puta u Ameriku.

Erol Čindrak – all-round igrač, ako mu prva lopta ude nezaustavljiv. Kad blokira tremu, bit će odličan, odlikuje ga upornost, obožava košarku.

Vedran Zimakijević – još jedan iz grupe igrača-šahista – čita igru savršeno. Odličan u pomoći u obrani i postavljanju pozicionog napada.

Luka Butigan i Robert Kvaternik – najmlađi naši igrači, malo igrali, ali iduća godina je njihova udarna.

ODBOJKA**PRVENSTVO GRADA ZAGREBA****ZA DJEČAKE 7. – 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA**

Na kraju druge razine natjecanja u svojoj smo skupini zauzeli treće mjesto u konkurenciji 8 škola i tako se plasirali u treću razinu. Tu su nas zaustavile jače ekipe OŠ Marina Držića (koji će osvojiti 1. mjesto u finalu), OŠ Bartola Kašića i OŠ Ivana Gorana Kovačića. Za našu ekipu igrali su: Vid Bešker – kapetan, Šimun Puljiz, Lovro Bastač, Filip Mamić, Luka Srdarev, Ivan Renić, Ante Šustić, Patrik Franjić i Borna Turkalj. Ukupno smo osvojili 7. mjesto u Zagrebu.

DJEČACI 5. – 6. RAZREDA

Naši učenici plasirali su se izravno u 2. krug natjecanja i osvojili odlično 3. mjesto u konkurenciji 8 ekipa. Pobijedili su u 6 utakmica i samo jednu izgubili. U 3. krugu igrali su oslabljeni jer se igralo za vrijeme praznika pa neki igrači nisu mogli igrati, te su izgubili obje utakmice unatoč odličnom otporu protiv Držića, jedne od najjačih odbojkaških škola u zemlji. Ukupno su naši učenici osvojili 8. mjesto u gradu. Igrali su: Ivan Pavlović – kapetan, Ivan Doko, Vedran Zimakijević, Mark Peček, Mislav Jonjić, Karlo Pejaković, Teo Paradinović, Luka Linarić, Vanja Mikulić, Jakov Uremović.

ATLETIKA**DJEČACI 7. – 8. RAZREDI**

300M – Vid Bešker 15. Mjesto – najbolji rezultat naših učenika u konkurenciji 70 najboljih učenika u gradu, SKOK U VIS – Dino Belužić – 16. mjesto. Nastupili su i: Šimun Puljiz – 300 m, Patrik Franjić i Filip Mamić – 100 metara i Ante Šustić – bacanje kugle.

UČENICE 7. – 8. RAZREDI

100 M – Dijana Bizjak – 15. mjesto, najbolji rezultat naše škole, Bruna Prusac – 19. mjesto u bacanju kugle. Nastupili su i Jelena Hrga – skok u dalj, Tea Mezej – 300m.

BADMINTON**UČENICE 7 – 8. RAZREDI**

Naše učenice nastupile su u županijskom natjecanju u badmintonu, pobijedile u prvom kolu i ispale u 2. krugu od škole Josipa Račića koja je u daljnjem natjecanju osvojila 2. mjesto u gradu. Za našu školu nastupile su: Jelena Hrga, Marija Puljko, Bruna Prusac i Iva Štengl.

JUDO**5 – 6. RAZREDI – DJEČACI**

Na županijskom natjecanju nastupili su Nikola Renić – 5. mjesto i Lovro Vladić – 6. mjesto.

izvješće o natjecanjima pripremio Hrvoje Đurak

Igre naših baka i djedova

Kad su naši bake i djedovi bili djeca, u igrama su koristili stvari nađene u prirodi ili izrađene u kući: kamenčiće, drvene štapove, štapiće, krpene lopte ili lopte izrađene od životinjske dlake, šibe, maramice, daščice... Igre su se najčešće izvodile na ispaši kada su djeca imala najviše vremena. Inače su djeca morala pomagati u kući, čuvati mlađu braću i sestre, raditi na polju...

ŠIBICE

Potrebna je prazna kutija šibica. Kutija bi se stavila na rub stola i odbijala bi se udarcem palca. Ako bi pala na slikovni dio, računalo bi se 10 bodova, ako padne na bočnu stranu 100, a u visinu 1000 bodova. Okrene li se kutija naopako, to bi značilo 0 bodova. Bodovi se zbrajaju.

PRIMANJE PAKETA

U zimskim danima djevojčice bi se, uz lutke napravljene od krpa, igrale i igre slanja i primanja paketa. Pakirale

bi paketiće s ostacima platna, vune ili sušeno voće i oblutke izrađene od drveta. Paketići bi se izmjenjivali uvijek u sumrak.

LONČIĆI

Mlađe i starije djevojčice poredale bi se u krug. Mlađe su bile lončić, a starije kume. Lončići su stajali ispred svojih kuma koje su na njih polagale desnu ruku. Jedna bi kuma obilazila krug tražeći sebi lončić. Kad bi ga našla, htjela bi ga kupiti. Pitala je: „Pošto, kumo, lončić?“ Kuma bi odgovarala: „Po petak po šestak, niže ti ga ne dam!“ Nato bi kuma potrcala uokolo, a mušterija za njom. Koja bi prije stigla do lončića i dotakla ga, lončić bi bio njezin.

IGRA KUKE

Igra bi se izvodila tako da se dva dječaka uhvate srednjim prstima desne ruke. Dječaci su u stojećem položaju, a nogama bi se uprli o nogu protivnika. Na znak navijača počelo bi potezanje i pobjednik bi bio onaj igrač koji bi protivniku ispravio prst ili mu pomaknuo nogu.

Tara Lucić, 5.b

Krpna lopta mog djeda Mije

Moj djed Mijo ima 80 godina. Živi u Dalmaciji, u malom mjestu Otoku pokraj Sinja, kraju s puno tradicija i običaja. Pričao mi je čime se igrao u svom djetinjstvu. Njemu najdraža igračka bila je krpna lopta koju je sam napravio. Mama mu je pomogla šivati, ali je veći dio napravio sam. Igrao se i s užetom koje je preskakao. Jedna od omiljenih igara moga djeda i njegovih prijatelja bila je igra s kamenčićima koje su bacali, a tko bi bacio najbliže zidu, pobijedio bi. Svojim sestrama djed Mijo pravio je lutke od kukuruza. Rekao mi je da su živjeli skromno, ali da su uvijek bili sretni! Karla Gregurić, 5.a

DRAW OUT

Društvena igra Draw out igra je crtanja i brzog pogađanja. Sadržaj: 300 kartica s riječima, 2 olovke, 1 blok za crtanje, 1 pješčani sat, 6 figurica za igrače, 1 ploča za igru, 1 kockica i pravila. Kratke upute: Bacite kockicu za početak igre i odaberite svoju figuricu. Boja polja na kojem ste se zaustavili pokazuje skupinu pojmova te riječ/pojam koji morate nacrtati. Pješčani sat povećava napetost dok se igrači izmjenjuju crtajući objašnjenja, a ostali nastoje pogoditi zadani pojam s kartice.

Na šestom polju su poslovice koje se teško nacrtaju u zadanome vremenu.

U igri najčešće sudjeluje od tri do šest igrača.

Cora Borković, 5.a

POU

Pou je novija verzija igrice Tamagotchi. Zadatak svakog igrača je brinuti se o malenom

izvanzemaljcu Pou: hraniti ga, presvlačiti, kupovati mu hranu i odjeću, stavljati ga na spavanje...

Kada vam dosadi hranjenje i oblačenje, pomaknite se u sobu za igru i pritisnite konzolu Playstationa i ponudit će vam se veliki izbor igara. Tamo ćete moći voziti auto, skateboard, zabijati golove ili nešto po svom izboru.

Kad morate prestati, ugasite mu lampu i pustite ga da se odmori do sljedeće igre.

Ova zanimljiva igrice privlači mnoge igrače širom svijeta pa mnogi igrači razmjenjuju iskustva.

Roko Dubravica, 5.a

meštri

I get up at seven o'clock.

I brush my teeth at five past seven.

A DAY IN THE LIFE OF A FOURTH GRADER

I dress up at ten past seven.

I eat at fifteen past seven.

Written by Jana Bešker (class 4 a)

I go to school at half past seven.

I start school at eight o'clock.

I finish school at quarter to twelve.

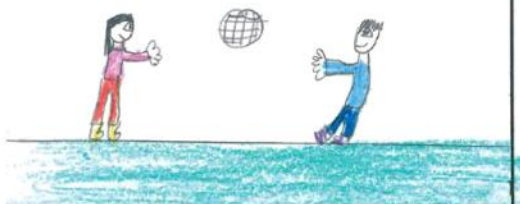
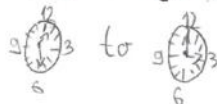

approved by the teacher ☺

I eat lunch at twelve o'clock.

I play with my friends from half past one to three o'clock.

I eat dinner at eight o'clock.

I go to sleep at half past eight.

Kuēni ljubimci

Moj patuljasti trogodišnji kunić zove se Winnie. Najviše od svega voli se igrati, a ljubomoran je i naljuti se ako se dodemo igrati s njim nakon što smo se igrali s nekom drugom životinjom. Boji se golubova, kukaca i nekih ljudi, ali kada nekoga bolje upozna, veže se za njega i uživa u njegovu društvu.

Marija Poslek, S.b

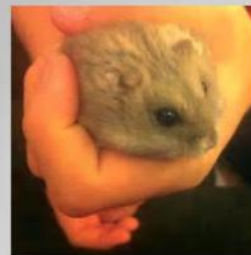
Ovo je Fani. Ima pet godina. Ona je jorkširski terijer. Voli se igrati, ali ne igračkama za pse jer ih se boji!

Hana Šinti, S.b

Moj pas je ženka engleskog koker španijela. Igram se s njom svaki dan barem jednom i šećem ju tri puta dnevno. Ona jede najobičniju pseću hranu, ali joj uvijek damo malo mesa ili sira sa stola jer ima najsladi pogled na svijetu.

Cora Borković, S.a

Sivko – Rodio se 20.3. 2013. Ima sivo krzno i jako voli spavati. Hranu i vodu mijenjam mu svaki drugi dan, a kavez mu čistim jedanput tjedno.

Plavka – Plavka ima plavo perje i bijelu glavu. Voli pjevati i spavati, ali ne voli kada ju diraš.

Paula Zdelar, S.a

meštri

PREGLED MODNIH TRENDOVA

Ove godine uveli smo novu rubriku i odlučili, konačno, pisati o modi. Mnogi se učenici svako jutro vjerojatno zapitaju: „Što bih danas mogao/mogla odjenuti?“

Ako se i vi to često pitate, mi smo tu da vam pomognemo u izboru. Donosimo vam ovogodišnji modni pregled, mnogo savjeta, nove odjeće i popularnih trendova.

Jesen – zima

Krenula je jesen, a s njom i dugi rukavi, traperice, čizmice i jaknice. To godišnje doba označavaju smeđe, žute i ostale tople boje, pa predlažemo da bi se u tim bojama trebalo obući. Vrlo poželjan modni

dodatak je i marama. Može je pronaći u raznim, veselim bojama, a i nije pretjerano skupa. Ove ste se jeseni mogli odjenuti u neku od sljedećih kombinacija:

@EstiloDeChicas

Kolekcija jesen-zima

Evo nam i zime – najhladnijeg godišnjeg doba. Dolazi snijeg, kreće hladnoća. Svima poznati, možda i nepoželjni, modni dodatci – kapa, šal i rukavice. Kapa možda kvari frizuru, ali čuva glavu. Ne mora svaka kapa biti grozna, postoje razne, zabavne kape koje uljepšavaju izgled zimi. Mnogi ne nose šalove, ali nose rukavice. Vjerujemo da ih većina nosi samo kako bi se mogli grudati, ali one mogu biti kao vrlo zanimljiv modni dodatak. Također tijekom snježnih dana vrlo lijep modni dodatak su popularne “timberlendice” i “uggsice” koje, osim što su udobne, štite i griju tijekom zime. Evo što se nosilo ove zime, a vjerujemo da će se bar dio zadržati i u sljedećoj:

modni kutak

Kolekcija zima

Nakon duge hladne zime stiglo nam je sunčano proljeće. Vrijeme je kratkih rukava, vesti i sunčanih naočala. Pošto je proljeće također i vrijeme šarenih boja, predlažemo vam majice kratkih rukava u raznim veselim bojama. Već spomenute sunčane naočale trebale bi štititi oči od sunca, a i mogu biti zgodan modni dodatak. Ako je i prevruće vrijeme, mogu se obući i kratke hlače, iako ne predlažemo da ih nosite u školu (NEPRIMJERENO!). Uz njih možete kombinirati često nošene "starke".

Evo što predlažemo:

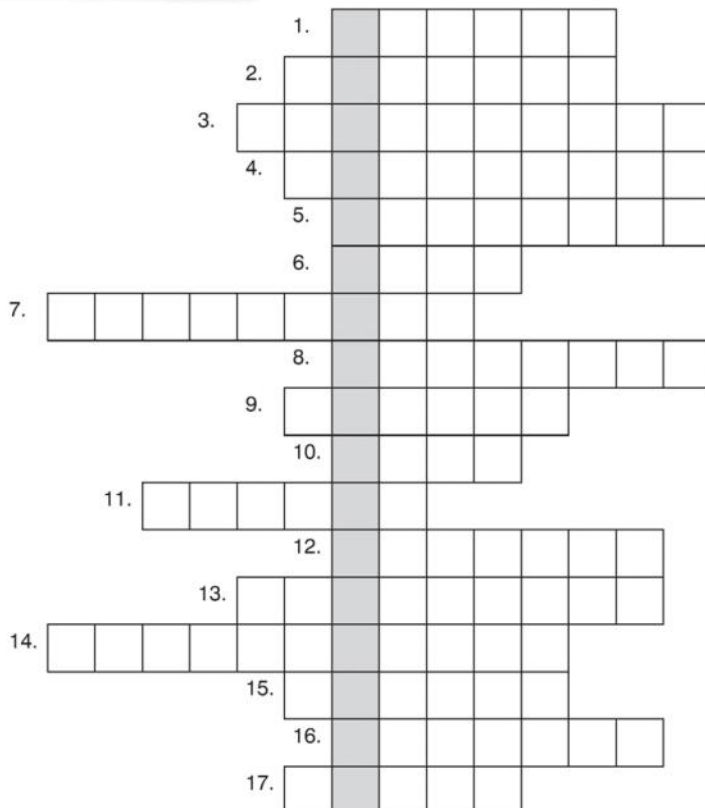
Prijedlog za proljeće

Bliži se kraj školske godine i svi mislimo na ocjene. Pošto smo već napomenuli da ne smijete nositi kratke hlače u školu, predlažemo vam „caprice“. Uz njih predlažemo majice kratkih rukava u svim bojama. Na noge možete obući, sada vrlo popularne, takozvane "airmaxice" u raznim bojama.

vaše modne savjetnice: Nika Bilić i Petra Lazar, 7.b

Križaljka

1. Naša najveća luka na Jadranu
 2. Najduža planina u Hrvatskoj
 3. Par prirode u Baranji je...
 4. Grad na jugu Hrvatske, uvršten na UNESCO-ov popis Svjetske baštine
 5. Kako se zove Hrvatski olimpijski centar?
 6. „Kraljeznica Hrvatske“ je...
 7. Nacionalni park, sastavni dio Velebita
 8. Grad na četiri rijeke je...
 9. Glavni grad Republike Hrvatske
 10. Najsunčaniji otok na Jadranu
 11. Planina koja čini prirodnu granicu između RH i BiH
 12. Grad heroj
 13. Jedan od najatraktivnijih dvoraca u Hrvatskom zagorju
 14. Znanstvenik iz Smiljana
 15. Najveći grad u Slavoniji na rijeci Dravi
 16. Arhipelag u srednjoj Dalmaciji, sastavljen od 150 otočića i hridi
 17. Pozdrav Suncu, Morske orgulje, crkva sv. Donata znamenitosti su grada...
- križaljku osmislila Tara Lucić, 5.b*

Vicevi

SKRIVANJE

Kaže djed unuku: Brzo, sakrij se, ide tvoj učitelj, a danas nisi bio u školi!
Unuk odgovara: Sakrij se ti, ja sam rekao da si umro!

PROFESOR

Kako se zove čovjek koji ne prestaje pričati čak ni kad ga nitko ne sluša?
– Profesor!

TUČNJAVA

Idu dva mrava ulicom, sretnu slona i kažu mu:
– Ajmo se potući!
Slon odgovara:
– Nije fer, vas ste dvojica!

LJUBAV

Zaljubili se puž i koza. Kaže koza pužu: Ja bih se vjenčala s tobom.
Puž će na to: Priznaj, kozo, to je zbog kućice!

ISPRIKA

Učiteljica: Ivica, opet nisi bio u školi!
Ivica: Baka mi je bila jako bolesna.
Učiteljica: Uvijek ista isprika!
Ivica: I mi već sumnjamo da baka glumi!

Pewdiepie

Svim zaljubljenicima u Youtube poznato je ime Felix Ulf Kjellberg, poznatiji pod aliasom Pewdiepie. Poznati igrač igrice, koji je studirao u poznatoj Chalmers tehničkoj školi, poznat je po enormnom rastu pretplatnika. U 2013. godini Pewdiepie zabilježio je rast od 15 milijuna pretplatnika. Sad ima NAJpopularniji kanal na Youtubeu. Inače iz Švedske, Felix sad živi u Brightonu, Engleska. Trenutno ima oko 25 milijuna pretplatnika. Nadajmo se da će nastaviti stavljati dobre clipove na Youtube.

Naših prvih 45

You Tube kutak

Smosh

Poznati duo Smosh, koji čine Amerikanci Anthony Padilla i Ian Hecox, također je jedan od NAJpopularnijih kanala na Youtubeu. Prve clipove počeli su postavljati na YouTube u jesen 2005., te su gotovo trenutačno postali jedan od najpopularnijih kanala. Od ožujka 2014. Smosh ima više od 17 milijuna pretplatnika i 3 milijarde video pregleda. Prema poretку pretplatnika, Smosh je 7. NAJpopularniji kanal.

Luka Dobrić, 5.b

JESTE LI ZNALI...

da se djeca dnevno nasmiju oko 400 puta dok se odrasli u prosjeku smiju samo 15 puta dnevno?

da djeca rastu brže u proljeće nego u bilo koje drugo godišnje doba?

da čovjek u svojim ustima dnevno proizvede jednu litru sline?

da oči bebe ne proizvode suze do šest do osam tjedana starosti?

da je najjači mišić u ljudskom tijelu jezik?

da komarci imaju zube?

da možete zapaliti vatru pomoću leda?

da puževi imaju četiri nosa?

da ne postoji prirodno plava hrana?

da mačke ne osjećaju sladak okus?

da su slonovi jedine životinje koje ne mogu skakati?

da pingvini žive i u afriki?

da je moguće kihnuti otvorenih očiju?

da zijevanje uglavnom traje oko šest sekundi?

da eskimi imaju preko 15 riječi za riječ snijeg?

da puževi mogu neprekidno spavati čak tri godine?

da kitovi moraju učiti plivati svoje mladunče?

da se topla voda smrzava brže od hladne vode?

da krtica može iskopati tunel od 70 metara za jednu noć?

zanimljivosti prikupila Tara Lucić, 5.b

ŠTO JE NAJMANJE NA SVIJETU,

- pas – čivava Milly iz Portorika visoka je 9,65 cm
- grad – Hum (Istra) sa 17 stanovnika i s očuvanim gradskim institucijama
- auto – dug 126 cm i visok 63 cm; djelo je graditelja Austina Coulsona iz Texasa, registriran je i smije na cestu
- zec – pigmejski zec potječe iz Sjeverne Amerike, dugačak je oko 25 cm i teži oko 350 g
- mobitel – dijagonala ekrana iznosi jedan inč, a mala baterija može izdržati dva sata razgovora; Strap 2 je dimenzija 32x70x10,7 mm i težak je 32 g., proizvođač je japanska kompanija Willcom
- hrvatski otok – Smokvica Vela uz Kornat, površine 1,04 km
- katedrala – crkva sv. Križa u Ninu
- knjiga – „Sezonsko cvijeće“ izdana u Japanu i dugačka 0,7 mm, te se slova i ilustracije moraju čitati pod povećalom
- majmun – patuljasti marmoset visok je od 14 do 16 cm, a težak svega 140 g (mužjaci) i 120 g (ženke)
- država – Vatikan (službeno Država Vatikanskog Grada), zauzima prostor od 0,44 km s dužinom granice od 3,2 km i ima 826 stanovnika
- ptica – Bumbarski Kolibrić s Kube velik je 5,7 cm, težak 1,6 g i može letjeti 80 km/h sa zamahom krila i do 80 puta u sekundi
- beba – djevojčica Rumaisa Rahman, Indijka u tranutku rođenja bila je teška 243,8 g., a beba danas živi u blizini Chicaga
- bicikl – izumio ga je Sir Clive Sinclair; ima samo 5,4 kg i može podnijeti biciklista teškog gotovo 110 kg; A-bike je napravljen od vlaknast materijala koji se mogu saviti pa kada se zapakira i smjesti u futrolu izgleda poput sklopljenog kišobrana
- žena – 19-godišnja Jyoti Amge iz Indije s visinom 62,7 cm
- temperatura na Zemlji – izmjerena u postji Vostok na Antartici (-89 C)
- morski konj – živi u tropskim vodama Tihog oceana, skriven među koraljima te naraste do 16 mm
- riba – veličine 7,9 mm otkrivena je 2005. g. u kiselim močvarama indonezijskog otoka Sumatre i malezijskog otoka Bornea
- konj – visok je 43 cm, težak 26 kg iz države Missouri i pripada porodici patuljastih Thumbelina konja
- jaje – težine tek 5 g, visine 2,5 cm i širine oko 2 cm iz Humshaugha na sjeveroistoku Engleske
- gušter – jaragua gušter pronađen je oko otčja Dominikanske Republike i dužina mu je 16 mm
- čovjek – 72-godišnji Nepalac Chandra Bahadur Dangi visok je 54,6 cm

A ŠTO NAJVEĆE ?

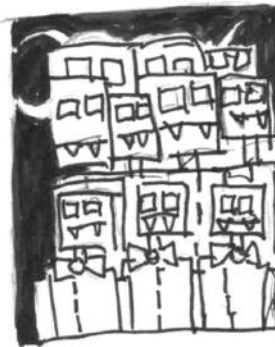
- kaktus – saguaro kaktus u pustinji Sonora, visok je 23 m
- pas – doga Zeus iz Michigana, visoka 1,12 m
- brod – „Prelude“ iz Južne Koreje, dugačak 488 m, širok 74 m i težak 600.000 t
- grad – Šangaj (Kina) sa 17.836.133 stanovnika
- kobra – živi u obalnom području Kenije, dužine 2,7 m, a u sebi ima dovoljno otrova da usmrti najmanje 15 osoba
- mačka – križanac tigra i lava (ligar) Herkules dugačak je 3,3 m; visok 1,24 m i težak 418 kg
- ptica – noj težak 160 kg, ne može letjeti, ali može trčati brzinom do 8 km/h
- zgrada – Burj Khalifa u Dubaiju, visine s antenom 828 m
- nos – Mehmet Ozyurek iz Turske ima nos koji je od korijena do vrha dug 8,8 cm
- cvijet – raflezija, raste kao parazit na korijenu drveća u prašumama Sumatre i Indoneziji; promjer cvijeta je oko 1,5 m i mogu težiti i do 11 kg, a u sredini cvijeta je rupa ispunjena vodom
- vulkan – Mauna Loa na Havajima oblika je široke, plitke kupole duge 120 km i široke 50 km (iznad morske razine), ukupni obujam lave je 42.500 km od čega je 84,2% ispod morske površine
- temperatura – 56,7 C izmjereno je 10. srpnja 1913. u Greenland Ranchu u Dolini smrti u Kaliforniji
- akvarij – S.E.A. Aquarium u Singapuru ima 49 različitih spremnika s 38,7 milijuna litara svježe i slane vode, a u akvariju se nalazi više od 100.000 životinja (raže, morski psi, divovske škarpine)
- čovjek – Sultan Kosen (Turska) visok je 251 cm, a ima i najveće ruke - 28,5 cm od zapešća do vrha srednjeg prsta
- šalice kave – tvrtka De Longhi (Italija) skuhalo je šalicu kave od 13.200 l, visine 2,9 m i širine 2,65 m
- nogometna lopta – ima promjer 12,8 m i opseg 38,30 m, teška je oko 960 kg, izrađena je od umjetne kože u Kataru
- knjiga – dimenzija 5x8,06 m, teška oko 1 500 kg sa 429 stranica u Dubaiju
- olovka – 2007. g. u New Yorku izrađena je olovka dugačka 23,23 m i teška 9,84 tone
- bicikl – izumitelj Herr Senft (Njemačka) izradio je bicikl dugačak 7,8 m; visok 3,7 m, s promjerom kotača od 3,3 m i težinom od 150 kg
- Facebook – 1,11 milijardi aktivnih korisnika s više od 150 milijardi „prijateljskih“ veza među njima
- fontana – u Busanu, u Južnoj Koreji površine od 2 519 m. Voda doseže visinu od 55 m, a fontana ima 1 046 mlaznica
- restoran – „Vrata Damaska“ u Siriji može primiti 6 014 gostiju. Kuhinja se prostire na 2 500 m, a u restoranu radi i do 1 800 zaposlenika ...

Tara Lucić, 5.b

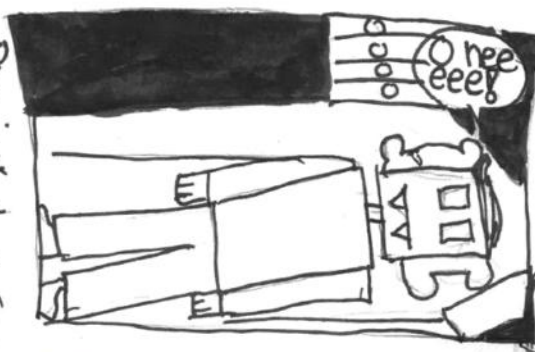
meštri

Piše i hće: Lucija Sever

meštri

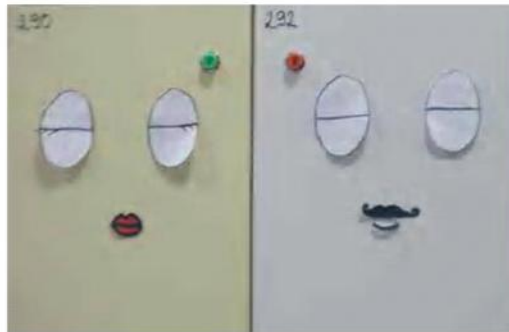

ZALJUBLJENI ORMARIĆI

RANO JE JUTRO U OŠ
IVANA MEŠTROVIĆA

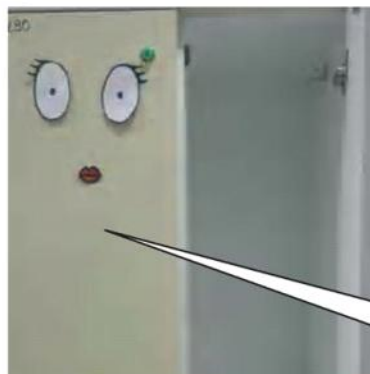
ODJEDNOM...

DRIN,
DRIN!!!

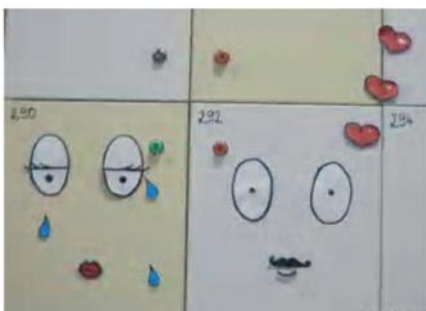
DOBRO JUTRO

DOBRO JUTRO,
KAKO SI SPAVALA?

JA SAM OTVORIO
VRATA SVOGA
SRCA, A TVOJA
SU ZAKLJUČANA I
DALJE?

DA, IZGUBILA SAM
KLJUČ.

POUKA:
I ORMARIĆI IMAJU
OSJEĆAJE. ZATO
NE GUBITE
KLJUČEVE!